WALT DISNEY'S EEN VROLIJK WEEKBLAD

Donald Duck

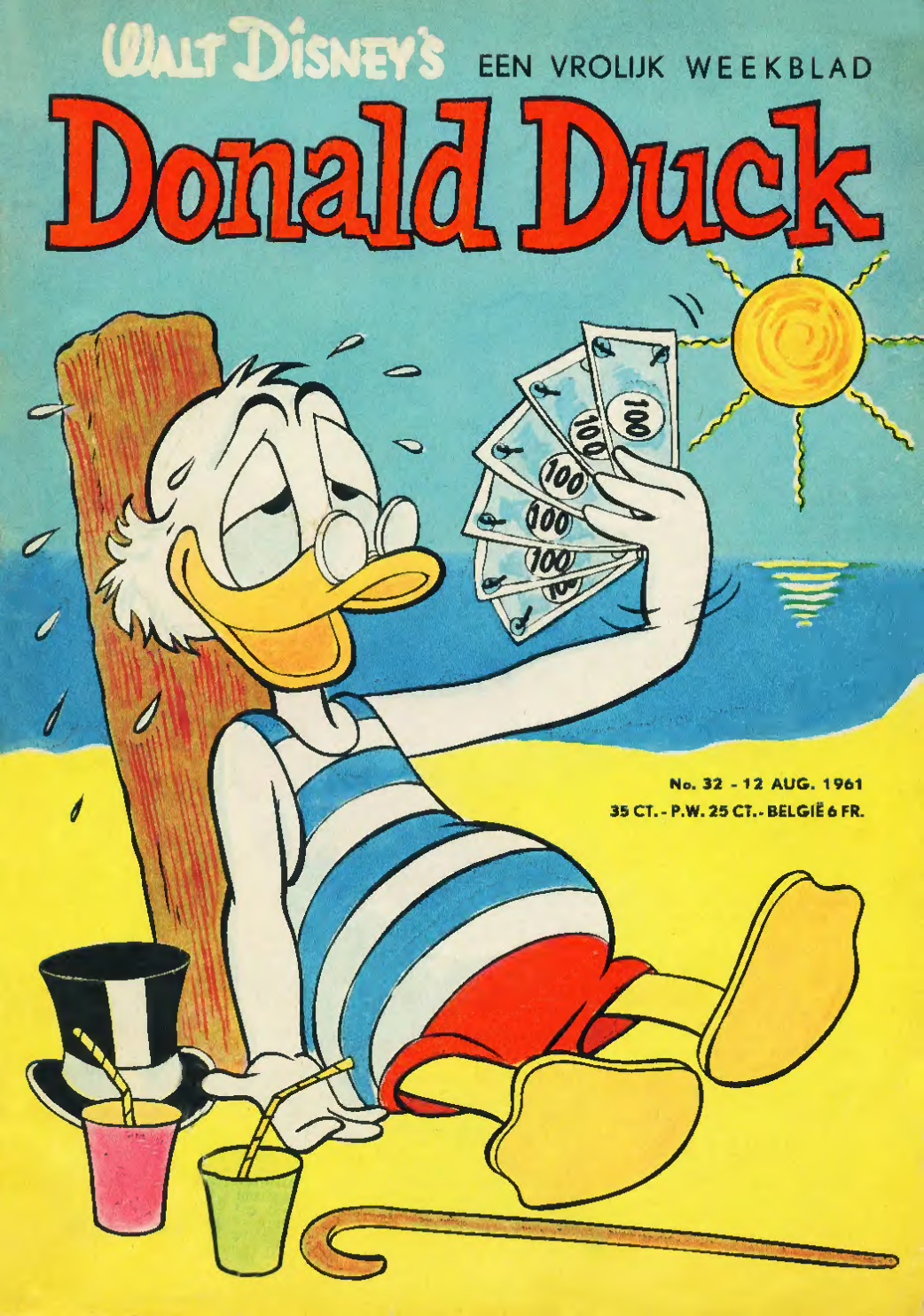

No. 32 - 12 AUG. 1961
35 CT. - P.W. 25 CT. - BELGIË 6 FR.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

DIENTJE JANSSEN, VENLO. Je hoeft geen lid van de een of andere club te zijn, om een plaatsje in onze Brievenbus te krijgen, Dientje. Je schrijft me gewoon maar een leuke brief en dan gebeurt het vanzelf. Het kan vindt in de Donald Duck en wat niet! Graag zelfs!

CORRIE FOKKEN, BEERTA. Zou je ook zo graag weten, wat voor avonturen Pipo nog met de Geluksvogel gaat beleven? Ik hoop maar dat Simon O. Zemel, die

OOM DONALDS BRIEVENBUS

TOEN ik van de week langs 't huisje van Goofy kwam, zag ik hem daar staan, in druk gesprek met een vuilnisman. Het leek er zelfs op dat ze ruzie hadden. Goofy hoorde ik wanhopig zeggen: „Maar niemand wil ze hebben!"

„Daar kan ik ook niets aan doen," antwoordde de vuilnisman. Op dat moment zag Goofy mij. Z'n gezicht klaarde op. „Oom Donald, u wilt ze wel van me overnemen, hè?"

Vragend keek ik hem aan. „Wat wil ik wel van je overnemen?"

„Tweehonderdzeven flessen."

„T-tweehonderdzeven fl-flessen?" Ik stotterde er van. „Wat moet ik daarmee doen?"

„Nou, beweren," zei Goofy opgewekt. „Weet u, ik heb een verzameling van allerlei gekke en vreemde flessen. Maar nu wil ik 'ns wat anders gaan verzamelen, knopen of bierviltjes of zo, en daarom wilde ik die flessen wegdoen. Maar hij," en hierbij wees Goofy beschuldigend naar de vuilnisman, „ik mag alleen maar afmag nemen!"

„Dát mag ik ook niet," zei de vuilnisman, „ik mag alleen maar afval meenemen en deze flessen zijn nog heel goed te gebruiken."

„Maar ik raak ze aan niemand kwijt!" riep Goofy uit.

Toen kreeg ik een idee. „Heb je een hamer in huis, Goofy?"

„Ja, maar wat wilt u dáár nou mee gaan doen?"

„Haal hem nu maar," zei ik.

Even later kwam Goofy er mee aanzetten. „Scherven zijn toch wél afval, hè?" vroeg ik aan de vuilnisman.

„Ja nou, meneer," zei hij glunderend. Hij had al begrepen wat ik van plan was. Even later hadden we alle flessen stuk geslagen en ging een tevreden vuilnisman met de scherven op weg....

Goofy was me zo dankbaar, dat hij een van de vreemdst gevormde flessen van de vernietiging had gered en ik moest en ik zou die meenemen. De fles staat nu op m'n bureau, als herinnering aan dit vreemde avontuur!

OOM DONALD

alleen wal even duren, voor ja er in komt.

JUSTE MEIJER, AMSTELVEEN. Vermaak je ja nogal in je vakantie? Weet je dat je me nog niet eens de cijfers van je overgangsrapport hebt gestuurd? En daar ben ik toch echt benieuwd naar!

MARRIE BOER, ZWARTSLUIS. Als Ik 'ns een tijd niets van jullie hoor, dan word ik daar heus niet kwaad om! Je kunt 't er best wel 'ns te druk voor hebben of er een tijd geen zin in hebben en dat vind ik echt niet erg, hoor!

JAN BAAS, EINDHOVEN. Hoe vind je het verhaal van de Mackies, Jan! Net zo spannend als dat van Randar, ons vorige vervolgverhaal? Natuurlijk kun je me gerust schrijven, wat je leuk

gemene spion, hat hem niet te lastig maakt!

TJEERD DE GROOT, EDE. Zolang er nog jongens en meisjes zijn, die de Donald leuk vinden, zal ons Vrolijk Weekblad blijven bestaan, Tjeerd! Daar zou ik me dus maar niet ongerust over maken!

Jullie brieven zijn altijd van harte welkom, jongens en meisjes. Schrijf maar zoveel je wilt naar **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam, of als je in België woont naar **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19. Links boven in de hoek van de envelop moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus en op de achterkant duidelijk je naam en adres. Tot schrijfs, allemaal!

PRIJZEN

Eerste prijs: Een Kodak Starlet fototoestel, winkelwaarde ƒ 25,50; tweede prijs: een Pelikan vulpen met gouden pen, winkelwaarde ƒ 17,50; derde t/m twaalfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: 'n „Donald Duck" vulpotlood.

✱ ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 32

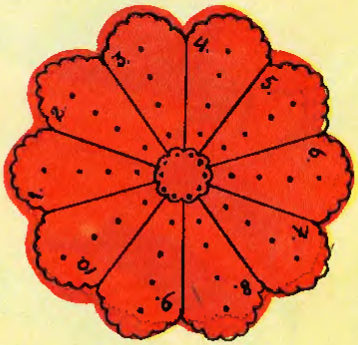

VAN buiten naar binnen invullen:

1. fruit; 2. akelig; 3. muziekinstrument, waarop gesiagen wordt; 4. kwaad; 5. soort metaal; 6. kampeerwoning; 7. veel zangers bij elkaar; 8. tegenovergestelde van dicht; 9. dier met veel stekels; 10. niet warm.

Als je de juiste woorden hebt ingevuld, vormen de letters, die aan de buitenkant van ieder bloemblad staan, vanaf nummer 1 tot en met 10, de naam van iets, dat je kunt eten.

Schrijf deze naam op een briefkaart en stuur die vóór 17 augustus als je in Nederland woont aan **Donald Duck**, Postbus 792, Amsterdam en als je in België woont, aan **Donald Duck**, Postbus 2, Antwerpen 19.

Vergeet niet duidelijk je naam en adres op de kaart te vermelden en zet in de linkerbovenhoek: „Oplossing 32".

Veel succes!

OPLETTEN ALLEMAAL

Winnaars van prijsvraag no. 25 zijn:
1e prijs: F. de Rijk, **Hilversum.**
2e prijs: A. Peters, **Nijmegen.**
3e t/m 12e prijs: H. Lamberts, **Aimelo;** I. Borski, **Hooghalen;** Har Bongers, **Haelen;** J. Roovers, **Oosterhout;** R. Stoik, **Dordrecht;** Jetje Seelig, **Amsterdam;** B. Brakxhoofde, **Rotterdam;** V. Lippen, **Antwerpen (België);** D. Kattestaart, **Nieuwe-Tonge;** Sertje Gijssens, **Kapelien.**
13e t/m 22e prijs: M. v. d. Zanden, **Amsterdam;** C. Christine, **Weteren (België);** R. Pauw, **Scheveningen;** E. Lemain, **Amersfoart;** B. Slooten, **Groot Schermer;** Louise v. Walsem, **Rhenen;** E. Verheul, **Mannikendam;** G. Brandsma, **Spanga;** H. v. Bedijk, **Vlaardingen;** A. Schachtschabel, **Oosterland.**

Oplossing van onze Grote Vakantieprijsvraag: **Hoera zes weken vrij.**

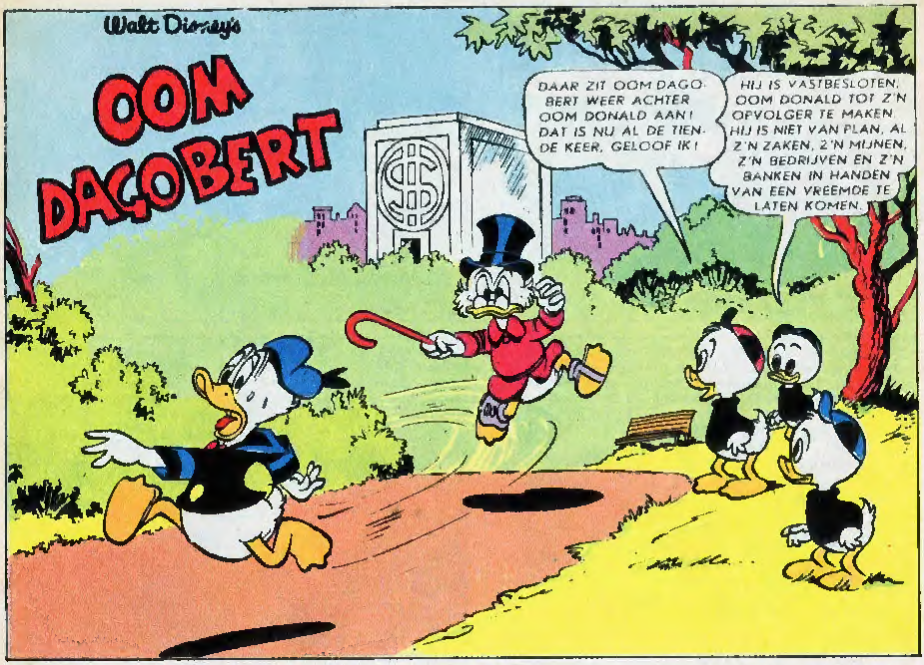
Walt Disney's
OOM DAGOBERT
DAAR ZIT OOM DAGOBERT WEER ACHTER OOM DONALD AAN! DAT IS NU AL DE TIENDE KEER, GELOOF IK!
HIJ IS VASTBESLOTEN, OOM DONALD TOT Z'N OPVOLGER TE MAKEN. HIJ IS NIET VAN PLAN, AL Z'N ZAKEN, Z'N MIJNEN, Z'N BEDRIJVEN EN Z'N BANKEN IN HANDEN VAN EEN VREEMDE TE LATEN KOMEN.

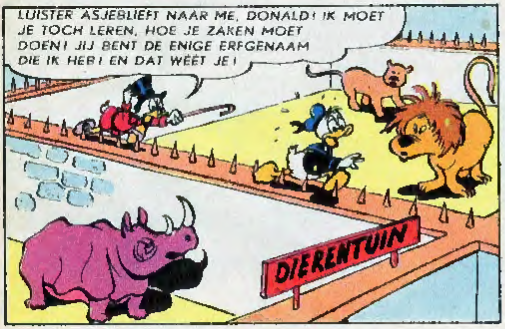
LUISTER ASJEBLIEFT NAAR ME, DONALD! IK MOET JE TOCH LEREN, HOE JE ZAKEN MOET DOEN! JIJ BENT DE ENIGE ERFGENAAM DIE IK HEB! EN DAT WEET JE!
DIERENTUIN

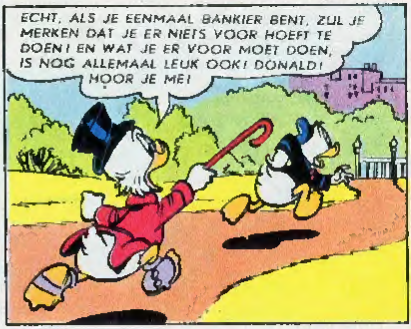
ECHT, ALS JE EENMAAL BANKIER BENT, ZUL JE MERKEN DAT JE ER NIETS VOOR HOEFT TE DOEN! EN WAT JE ER VOOR MOET DOEN, IS NOG ALLEMAAL LEUK OOK! DONALD! HOOR JE MIJ!

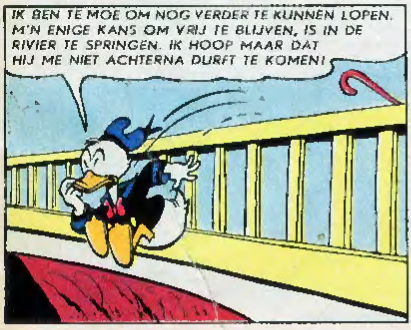
IK BEN TE MOE OM NOG VERDER TE KUNNEN LOPEN. M'N ENIGE KANS OM VRIJ TE BLIJVEN, IS IN DE RIVIER TE SPRINGEN. IK HOOP MAAR DAT HIJ ME NIET ACHTERNA DURFT TE KOMEN!

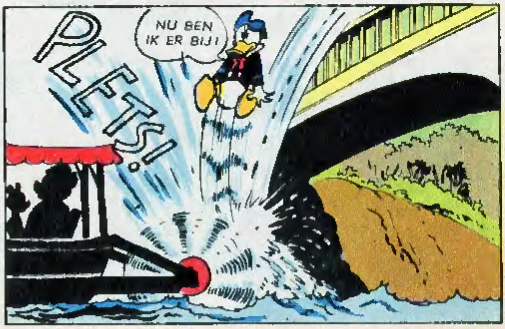
PLETS!
NU BEN IK ER BIJ!

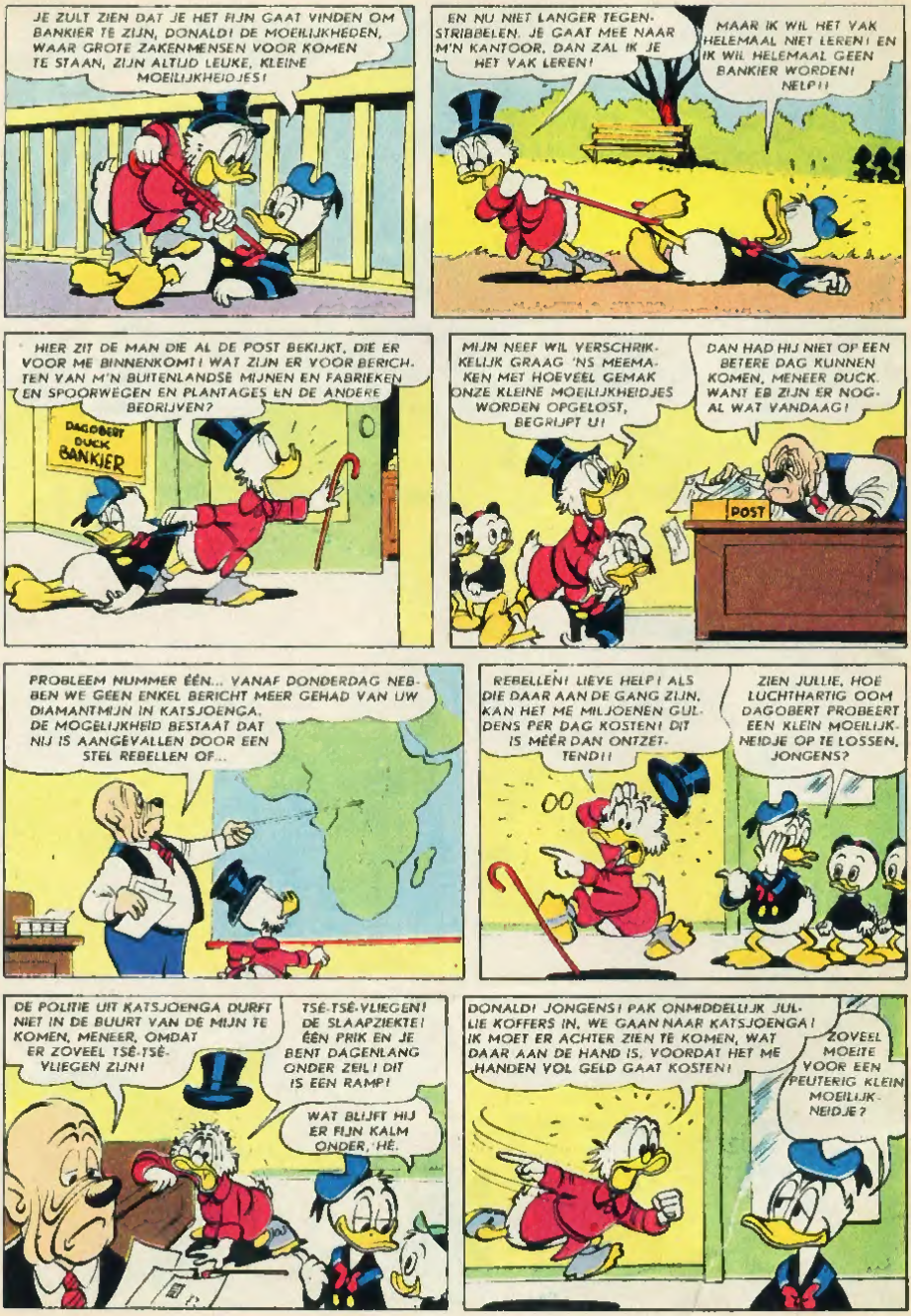
JE ZULT ZIEN DAT JE HET FIJN GAAT VINDEN OM BANKIER TE ZIJN, DONALD! DE MOEILIJKHEDEN, WAAR GROTE ZAKENMENSEN VOOR KOMEN TE STAAN, ZIJN ALTIJD LEUKE, KLEINE MOEILIJKHEIDJES!
EN NU NIET LANGER TEGENSTRIBBELEN. JE GAAT MEE NAAR M'N KANTOOR, DAN ZAL IK JE HET VAK LEREN!
MAAR IK WIL HET VAK HELEMAAL NIET LEREN! EN IK WIL HELEMAAL GEEN BANKIER WORDEN! HELP!!
HIER ZIT DE MAN DIE AL DE POST BEKIJKT, DIE ER VOOR ME BINNENKOMT! WAT ZIJN ER VOOR BERICHTEN VAN M'N BUITENLANDSE MIJNEN EN FABRIEKEN EN SPOORWEGEN EN PLANTAGES EN DE ANDERE BEDRIJVEN?
DAGOBERT DUCK BANKIER
MIJN NEEF WIL VERSCHRIKKELIJK GRAAG 'NS MEEMAKEN MET HOEVEEL GEMAK ONZE KLEINE MOEILIJKHEIDJES WORDEN OPGELOST, BEGRIJPT U!
DAN HAD HIJ NIET OP EEN BETERE DAG KUNNEN KOMEN, MENEER DUCK. WANT ER ZIJN ER NOG AL WAT VANDAAG!
POST
PROBLEEM NUMMER ÉÉN... VANAF DONDERDAG NEBBEN WE GEEN ENKEL BERICHT MEER GEHAD VAN UW DIAMANTMIJN IN KATSJOENGA. DE MOGELIJKHEID BESTAAT DAT HIJ IS AANGEVALLEN DOOR EEN STEL REBELLEN OF...
REBELLEN! LIEVE HELP! ALS DIE DAAR AAN DE GANG ZIJN, KAN HET ME MILJOENEN GULDENS PER DAG KOSTEN! DIT IS MÉÉR DAN ONTZETTEND!!
ZIEN JULLIE, HOE LUCHTHARTIG OOM DAGOBERT PROBEERT EEN KLEIN MOEILIJKHEIDJE OP TE LOSSEN, JONGENS?
DE POLITIE UIT KATSJOENGA DURFT NIET IN DE BUURT VAN DE MIJN TE KOMEN, MENEER, OMDAT ER ZOVEEL TSÉ-TSÉ-VLIEGEN ZIJN!
TSÉ-TSÉ-VLIEGEN! DE SLAAPZIEKTE! ÉÉN PRIK EN JE BENT DAGENLANG ONDER ZEIL! DIT IS EEN RAMP!
WAT BLIJFT HIJ ER FIJN KALM ONDER, HÈ.
DONALD! JONGENS! PAK ONMIDDELLIJK JULLIE KOFFERS IN, WE GAAN NAAR KATSJOENGA! IK MOET ER ACHTER ZIEN TE KOMEN, WAT DAAR AAN DE HAND IS, VOORDAT HET ME HANDEN VOL GELD GAAT KOSTEN!
ZOVEEL MOEITE VOOR EEN PEUTERIG KLEIN MOEILIJKHEIDJE?

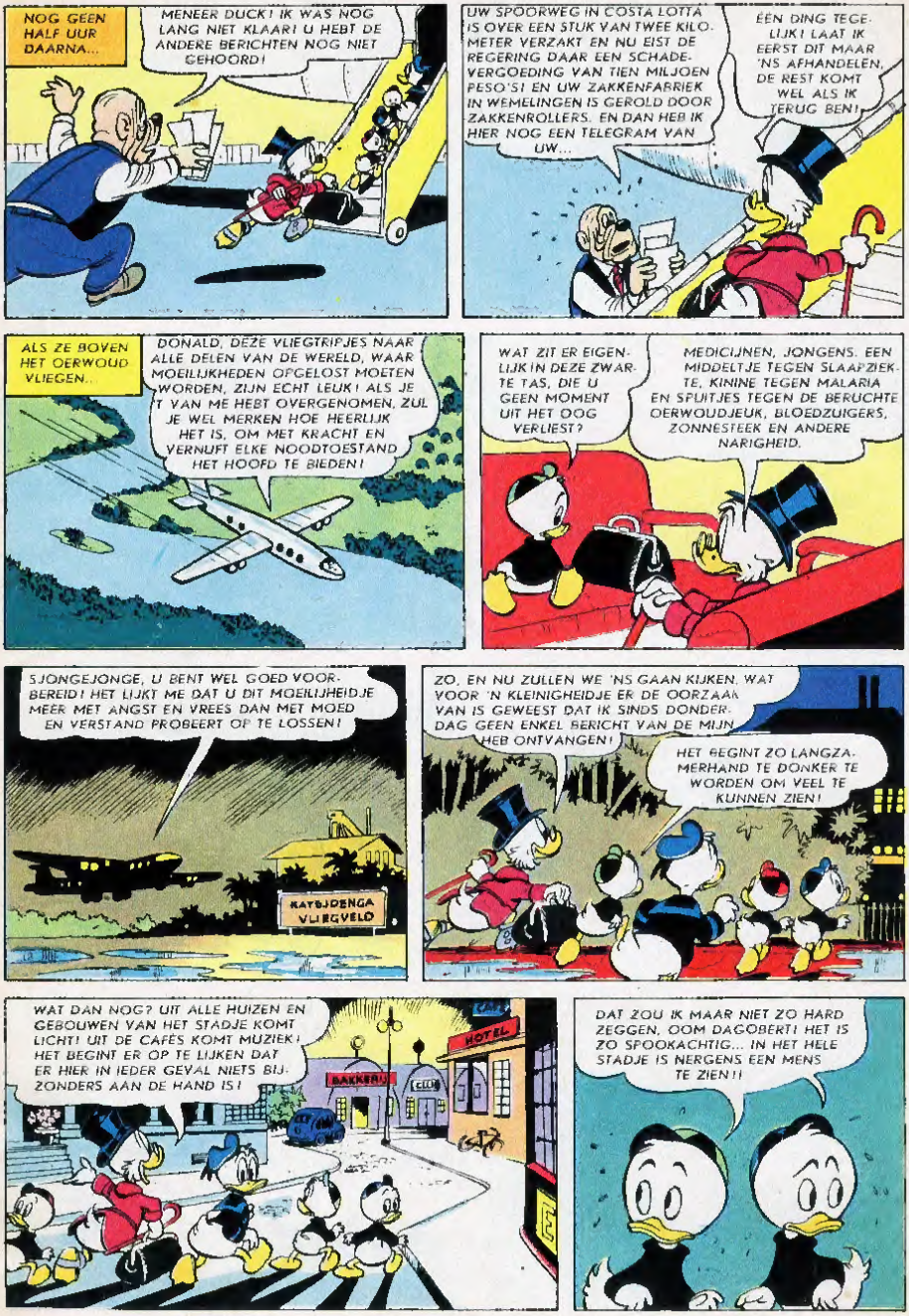
NOG GEEN HALF UUR DAARNA...
MENEER DUCK! IK WAS NOG LANG NIET KLAAR! U HEBT DE ANDERE BERICHTEN NOG NIET GEHOORD!
UW SPOORWEG IN COSTA LOTTA IS OVER EEN STUK VAN TWEE KILOMETER VERZAKT EN NU EIST DE REGERING DAAR EEN SCHADEVERGOEDING VAN TIEN MILJOEN PESO'S! EN UW ZAKKENFARRIEK IN WEMELINGEN IS GEROLD DOOR ZAKKENROLLERS. EN DAN HEB IK HIER NOG EEN TELEGRAM VAN UW...
ÉÉN DING TEGELIJK! LAAT IK EERST DIT MAAR 'NS AFHANDELEN, DE REST KOMT WEL ALS IK TERUG BEN!
ALS ZE BOVEN HET OERWOUD VLIEGEN..
DONALD, DEZE VLIEGTRIPJES NAAR ALLE DELEN VAN DE WERELD, WAAR MOEILIJKHEDEN OPGELOST MOETEN WORDEN, ZIJN ECHT LEUK! ALS JE 'T VAN ME HEBT OVERGENOMEN, ZUL JE WEL MERKEN HOE HEERLIJK HET IS, OM MET KRACHT EN VERNUFT ELKE NOODTOESTAND HET HOOFD TE BIEDEN!
WAT ZIT ER EIGENLIJK IN DEZE ZWARTE TAS, DIE U GEEN MOMENT UIT HET OOG VERLIEST?
MEDICIJNEN, JONGENS. EEN MIDDELTJE TEGEN SLAAPZIEKTE, KININE TEGEN MALARIA EN SPUITJES TEGEN DE BERUCHTE OERWOUDJEUK, BLOEDZUIGERS, ZONNESTEEK EN ANDERE NARIGHEID.
SJONGEJONGE, U BENT WEL GOED VOORBEREID! HET LIJKT ME DAT U DIT MOEILIJHEIDJE MEER MET ANGST EN VREES DAN MET MOED EN VERSTAND PROBEERT OP TE LOSSEN!
KATOJONGA VLIEGVELD
ZO, EN NU ZULLEN WE 'NS GAAN KIJKEN, WAT VOOR 'N KLEINIGHEIDJE ER DE OORZAAK VAN IS GEWEEST DAT IK SINDS DONDERDAG GEEN ENKEL BERICHT VAN DE MIJN HEB ONTVANGEN!
HET BEGINT ZO LANGZAMERHAND TE DONKER TE WORDEN OM VEEL TE KUNNEN ZIEN!
WAT DAN NOG? UIT ALLE HUIZEN EN GEBOUWEN VAN HET STADJE KOMT LICHT! UIT DE CAFÉS KOMT MUZIEK! HET BEGINT ER OP TE LIJKEN DAT ER HIER IN IEDER GEVAL NIETS BIJZONDERS AAN DE HAND IS!
HOTEL
BAKKERIJ
CAFÉ
DAT ZOU IK MAAR NIET ZO HARD ZEGGEN, OOM DAGOBERT! HET IS ZO SPOOKACHTIG... IN HET HELE STADJE IS NERGENS EEN MENS TE ZIEN!!

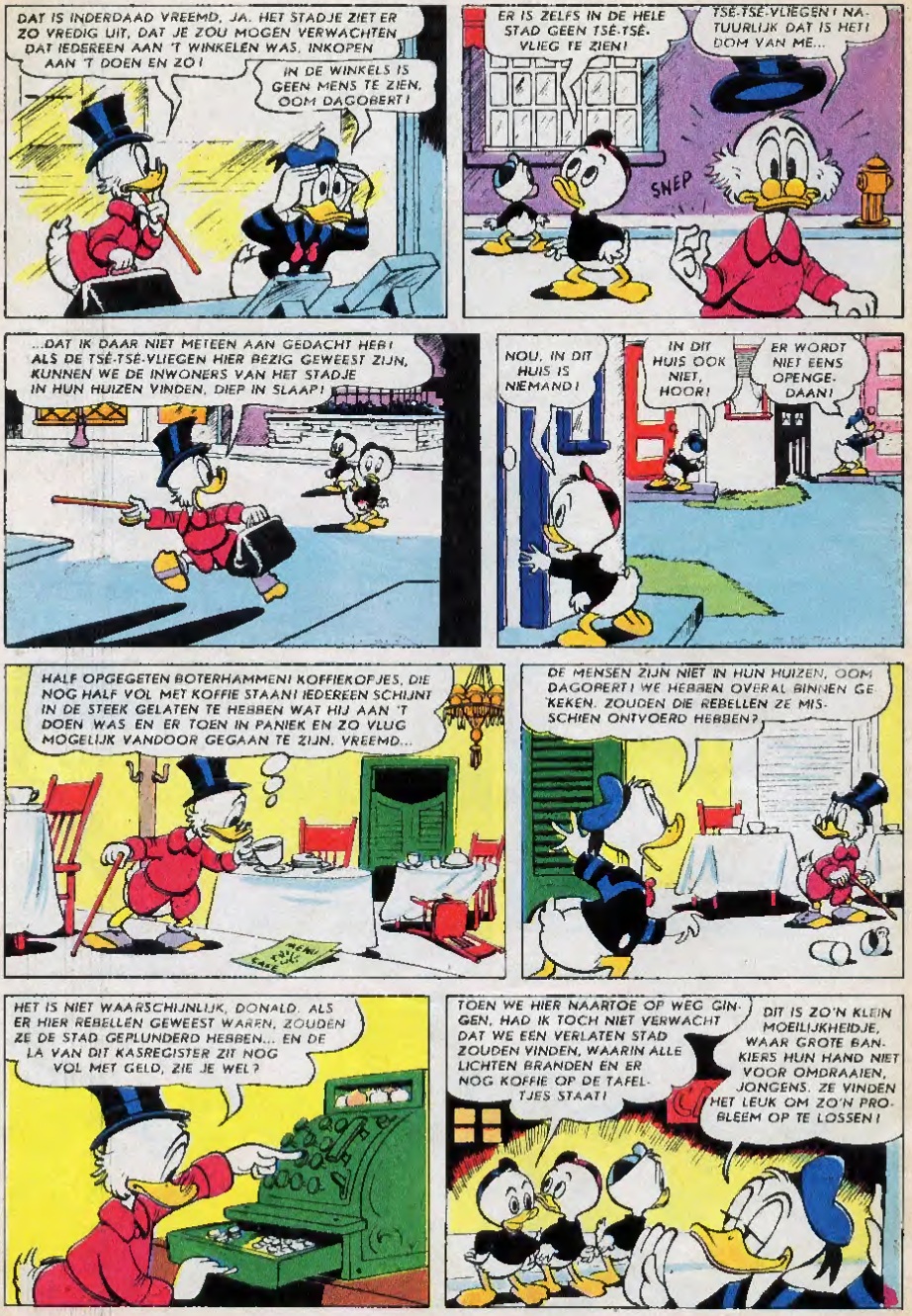
DAT IS INDERDAAD VREEMD, JA. HET STADJE ZIET ER ZO VREDIG UIT, DAT JE ZOU MOGEN VERWACHTEN DAT IEDEREEN AAN 'T WINKELEN WAS, INKOPEN AAN 'T DOEN EN ZO!
IN DE WINKELS IS GEEN MENS TE ZIEN, OOM DAGOBERT!
ER IS ZELFS IN DE HELE STAD GEEN TSÉ-TSÉ-VLIEG TE ZIEN!
TSÉ-TSÉ-VLIEGEN! NATUURLIJK DAT IS HET! DOM VAN ME...
SNEP
...DAT IK DAAR NIET METEEN AAN GEDACHT HEB! ALS DE TSÉ-TSÉ-VLIEGEN HIER BEZIG GEWEEST ZIJN, KUNNEN WE DE INWONERS VAN HET STADJE IN HUN HUIZEN VINDEN, DIEP IN SLAAP!
NOU, IN DIT HUIS IS NIEMAND!
IN DIT HUIS OOK NIET, HOOR!
ER WORDT NIET EENS OPENGEDAAN!
HALF OPGEGETEN BOTERHAMMEN! KOFFIEKOPJES, DIE NOG HALF VOL MET KOFFIE STAAN! IEDEREEN SCHIJNT IN DE STEEK GELATEN TE HEBBEN WAT HIJ AAN 'T DOEN WAS EN ER TOEN IN PANIEK EN ZO VLUG MOGELIJK VANDOOR GEGAAN TE ZIJN. VREEMD...
DE MENSEN ZIJN NIET IN HUN HUIZEN, OOM DAGOBERT! WE HEBBEN OVERAL BINNEN GEKEKEN. ZOUDEN DIE REBELLEN ZE MISSCHIEN ONTVOERD HEBBEN?
HET IS NIET WAARSCHIJNLIJK, DONALD. ALS ER HIER REBELLEN GEWEEST WAREN, ZOUDEN ZE DE STAD GEPLUNDERD HEBBEN... EN DE LA VAN DIT KASREGISTER ZIT NOG VOL MET GELD, ZIE JE WEL?
TOEN WE HIER NAARTOE OP WEG GINGEN, HAD IK TOCH NIET VERWACHT DAT WE EEN VERLATEN STAD ZOUDEN VINDEN, WAARIN ALLE LICHTEN BRANDEN EN ER NOG KOFFIE OP DE TAFELTJES STAAT!
DIT IS ZO'N KLEIN MOEILIJKHEIDJE, WAAR GROTE BANKIERS HUN HAND NIET VOOR OMDRAAIEN, JONGENS. ZE VINDEN HET LEUK OM ZO'N PROBLEEM OP TE LOSSEN!

KOM MEE, JONGENS! EEN EINDJE VERDER OP LIGT HET KANTOOR VAN DE MIJN. DAAR ZULLEN WE VAST WEL IEMAND VINDEN, DIE ONS KAN VERTELLEN WAT ER GEBEURD IS!

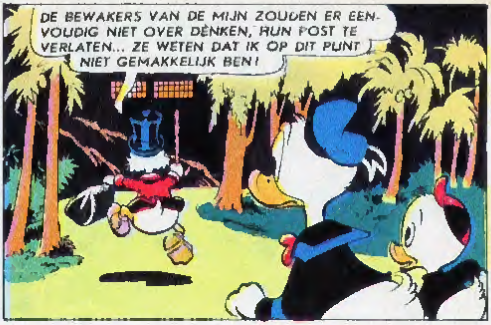
DE BEWAKERS VAN DE MIJN ZOUDEN ER EENVOUDIG NIET OVER DENKEN, HUN POST TE VERLATEN... ZE WETEN DAT IK OP DIT PUNT NIET GEMAKKELIJK BEN!

HET ZIET ER NAAR UIT DAT ZE HET DIT KEER TOCH WÉL GEDAAN HEBBEN, OOM DAGOBERT! EN DAT ZE HUN GEWEREN DAARBIJ ACHTERGELATEN HEBBEN, GEEFT TE DENKEN!

(SLIK!) IK VRAAG ME AF, WAT VOOR 'N AFGRIJSELIJK IETS ER DE OORZAAK VAN IS GEWEEST, DAT 'N PAAR DAPPERE MANNEN IN DOODSANGST OP DE VLUCHT ZIJN GESLAGEN, JONGENS!

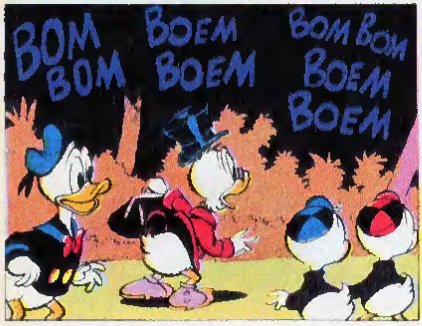
BOM BOM
BOEM BOEM
BOM BOM BOEM BOEM

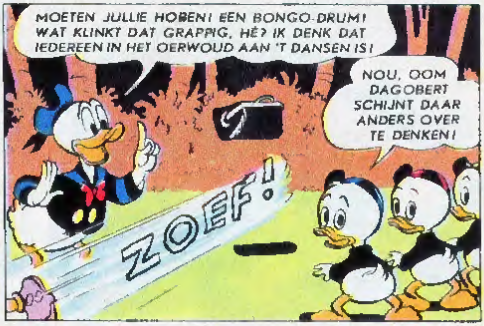
MOETEN JULLIE HOREN! EEN BONGO-DRUM! WAT KLINKT DAT GRAPPIG, HÈ? IK DENK DAT IEDEREEN IN HET OERWOUD AAN 'T DANSEN IS!
NOU, OOM DAGOBERT SCHIJNT DAAR ANDERS OVER TE DENKEN!
ZOEF!

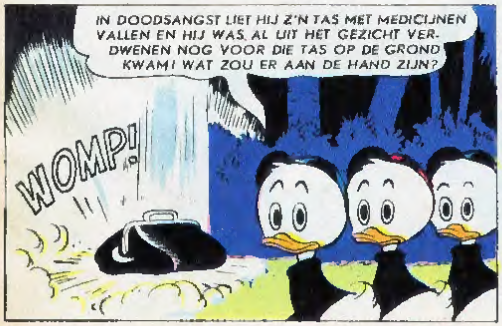
IN DOODSANGST LIET HIJ Z'N TAS MET MEDICIJNEN VALLEN EN HIJ WAS AL UIT HET GEZICHT VERDWENEN NOG VOOR DIE TAS OP DE GROND KWAM! WAT ZOU ER AAN DE HAND ZIJN?
WOMP!

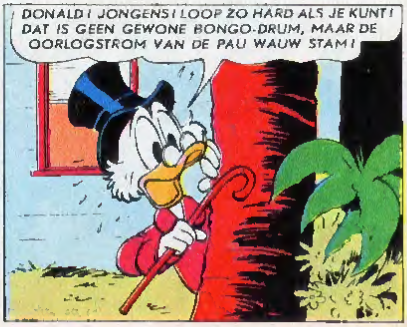
DONALD! JONGENS! LOOP ZO HARD ALS JE KUNT! DAT IS GEEN GEWONE BONGO-DRUM, MAAR DE OORLOGSTROM VAN DE PAU WAUW STAM!

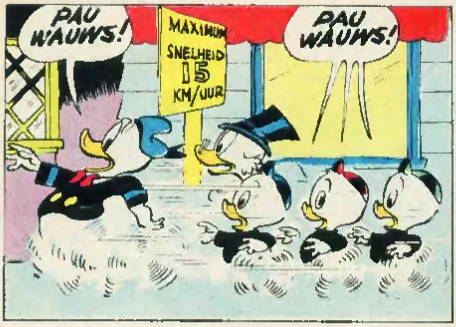
PAU WAUWS!
MAXIMUM SNELHEID 15 KM/UUR
PAU WAUWS!

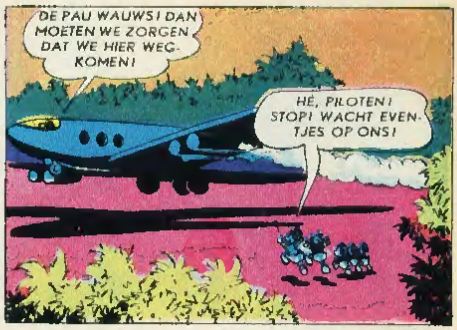
DE PAU WAUWS! DAN MOETEN WE ZORGEN DAT WE HIER WEG-KOMEN!
HÉ, PILOTEN! STOP! WACHT EVEN-TJES OP ONS!

ZE WAREN TE BANG OM OOK MAAR EVEN TE WACHTEN. NU IS 'T OOK WEL DUIDELIJK, WAT ER MET DE MENSEN UIT HET STADJE GEBEURD IS!
JA, ZE ZIJN HET OERWOUD IN GEVLUCHT, OM ZICH TE VERBERGEN!

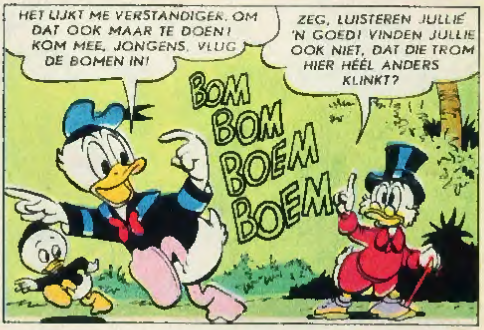
HET LIJKT ME VERSTANDIGER, OM DAT OOK MAAR TE DOEN! KOM MEE, JONGENS, VLUG DE BOMEN IN!
ZEG, LUISTEREN JULLIE 'N GOED! VINDEN JULLIE OOK NIET, DAT DIE TROM HIER HÉÉL ANDERS KLINKT?
BOM BOM BOEM BOEM

OF HIJ NU ANDERS KLINKT OF NIET: ALS IK ERGENS EEN OORLOGSTROM HOOR, WIL IK UIT DE BUURT ZIJN!
NEE, WACHT NOU EVEN! DAT IS GEEN PAU WAUW TROM!

DAN IS ER DUS TOCH EEN DANSFEEST AAN DE GANG! ZOUDEN WIJ ER NIET AAN MEE MOGEN DOEN?
DIT ...EH... DIT LIJKT MEER OP EEN OORLOGSTROM VAN DE KWAAK KWAAKS!
BOM BOM

DE KWAAK KWAAKS, OOM DAGOBERT? WAT IS DAT NU WEER VOOR IETS?
DE KWAAK KWAAKS BEHOREN TOT DE VERSCHRIKKELIJKE STAM VAN DE DUK DUKS! EEN HEEL WOEST VOLKJE IS DAT. ZE ZIJN ZEKER TIEN KEER ZO ERG ALS DE PAU WAUWS, JONGENS!

T-TIEN KEER Z-ZO ERG?! DAN ZULLEN WIJ NU DUS TIEN KEER ZO HARD MOETEN GAAN LOPEN!

DAT HEEFT GEEN ENKELE ZIN, DONALD! ALS DE KWAAK KWAAKS ACHTER JE AAN ZITTEN, KUN JE ZO HARD LOPEN ALS JE WILT, JE HEBT EENVOUDIG GEEN KANS TEGEN ZE! ECHT NIET!

DIT GAAN WE OP EEN ANDERE MANIER OPLOSSEN. JAREN GELEDEN HEB IK MET BOEKERBOEBOE, HET OPPERHOOFD VAN DE STAM, EEN VERDRAG GESLOTEN, WAARBIJ WE HEBBEN AFGESPROKEN DAT HIJ DE MIJN EN HET STADJE MET RUST ZOU LATEN!

EN ALS HIJ Z'N KRIJGERS ER NU TOCH OP AF GESTUURD HEEFT, ZAL HIJ ER VAN LUSTEN! KOM MEE, WE GAAN METEEN NAAR HUN DORP TOE!
GOED, GOED! ALS DIT DE ENIGE MANIER IS, WAAROP DAT HEEL KLEINE PEUTERIGE MOEILIJKHEIDJE OPGELOST KAN WORDEN, DAN ZIT ER WAARSCHEINLIJK NIET VEEL ANDERS OP...

DIE NACHT TREKKEN ZE DWARS DOOR HET OERWOUD!
HET IS ME HET NACHTJE WEL GEWEEST, ZEG! WADEND DOOR MOERASSEN, STRUIKELEND OVER ADDERNESTEN...
KALM NOU MAAR, JONGENS. DIT IS DE MANIER, WAAROP GROTE BANKIERS LOL HEBBEN!

HET ENIGE, WAAR IK ME BEZORGD OVER MAAK, IS OF ER TUSSEN AL DIE MILJOENEN INSEKTEN DIE ONS GEBETEN HEBBEN GISTERENAVOND OOK TSÉ-TSÉ-VLIEGEN ZATEN!

NOU JA, LATEN WE EERST MAAR 'NS EEN PRAATJE GAAN MAKEN MET BOEKERBOEBOE, DAARNA ZULLEN WE WEL WEER ZIEN!
MOET U ZIEN! HET DORP VAN HEM KRIOELT VAN DE KRIJGERS, OOM DAGOBERT!

(SLIK!) NU HOOP IK MAAR DAT DIE KNAAP ZICH NOG HERINNERT DAT HIJ MIJ JAREN GELEDEN EEN KLEIN KWAAK KWAAK-TROMMELTJE GEGEVEN HEEFT! DAT WAS NAMELIJK EEN SOORT TEKEN, DAT HET ALTIJD VREDE TUSSEN ONS ZOU ZIJN!

HET DING STAAT IN HET KANTOORTJE BIJ DE MIJN! WIL JE WEL GELOVEN DAT IK ER EEN GULDEN VOOR ZOU WILLEN GEVEN OM HET HIER BIJ ME TE HEBBEN?

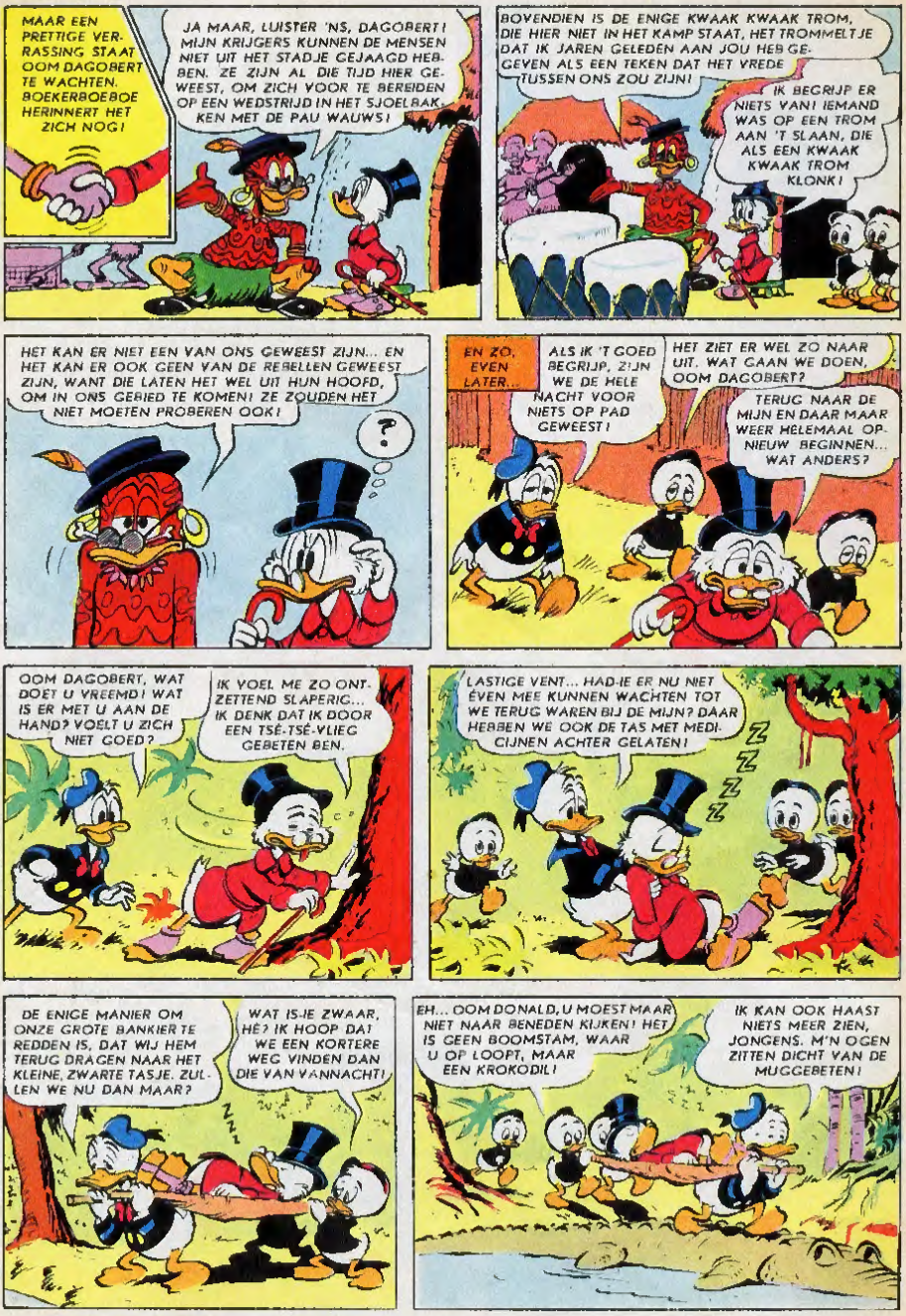
MAAR EEN PRETTIGE VERRASSING STAAT OOM DAGOBERT TE WACHTEN. BOEKERBOEBOE HERINNERT HET ZICH NOG!
JA MAAR, LUISTER 'NS, DAGOBERT! MIJN KRIJGERS KUNNEN DE MENSEN NIET UIT HET STADJE GEJAAGD HEBBEN. ZE ZIJN AL DIE TIJD HIER GEWEEST, OM ZICH VOOR TE BEREIDEN OP EEN WEDSTRIJD IN HET SJOELBAKKEN MET DE PAU WAUWS!
BOVENDIEN IS DE ENIGE KWAAK KWAAK TROM, DIE HIER NIET IN HET KAMP STAAT, HET TROMMELTJE DAT IK JAREN GELEDEN AAN JOU HEB GEGEVEN ALS EEN TEKEN DAT HET VREDE TUSSEN ONS ZOU ZIJN!
IK BEGRIJP ER NIETS VAN! IEMAND WAS OP EEN TROM AAN 'T SLAAN, DIE ALS EEN KWAAK KWAAK TROM KLONK!
HET KAN ER NIET EEN VAN ONS GEWEEST ZIJN... EN HET KAN ER OOK GEEN VAN DE REBELLEN GEWEEST ZIJN, WANT DIE LATEN HET WEL UIT HUN HOOFD, OM IN ONS GEBIED TE KOMEN! ZE ZOUDEN HET NIET MOETEN PROBEREN OOK!
?
EN ZO, EVEN LATER...
ALS IK 'T GOED BEGRIJP, ZIJN WE DE HELE NACHT VOOR NIETS OP PAD GEWEEST!
HET ZIET ER WEL ZO NAAR UIT. WAT GAAN WE DOEN, OOM DAGOBERT?
TERUG NAAR DE MIJN EN DAAR MAAR WEER HELEMAAL OPNIEUW BEGINNEN... WAT ANDERS?
OOM DAGOBERT, WAT DOET U VREEMD! WAT IS ER MET U AAN DE HAND? VOELT U ZICH NIET GOED?
IK VOEL ME ZO ONTZETTEND SLAPERIG... IK DENK DAT IK DOOR EEN TSÉ-TSÉ-VLIEG GEBETEN BEN.
LASTIGE VENT... HAD-IE ER NU NIET ÉVEN MEE KUNNEN WACHTEN TOT WE TERUG WAREN BIJ DE MIJN? DAAR HEBBEN WE OOK DE TAS MET MEDICIJNEN ACHTER GELATEN!
Z Z Z Z Z
DE ENIGE MANIER OM ONZE GROTE BANKIER TE REDDEN IS, DAT WIJ HEM TERUG DRAGEN NAAR HET KLEINE, ZWARTE TASJE. ZULLEN WE NU DAN MAAR?
WAT IS-IE ZWAAR, HÉ? IK HOOP DAT WE EEN KORTERE WEG VINDEN DAN DIE VAN VANNACHT!
Z Z Z
EH... OOM DONALD, U MOEST MAAR NIET NAAR BENEDEN KIJKEN! HET IS GEEN BOOMSTAM, WAAR U OP LOOPT, MAAR EEN KROKODIL!
IK KAN OOK HAAST NIETS MEER ZIEN, JONGENS. M'N OGEN ZITTEN DICHT VAN DE MUGGEBETEN!

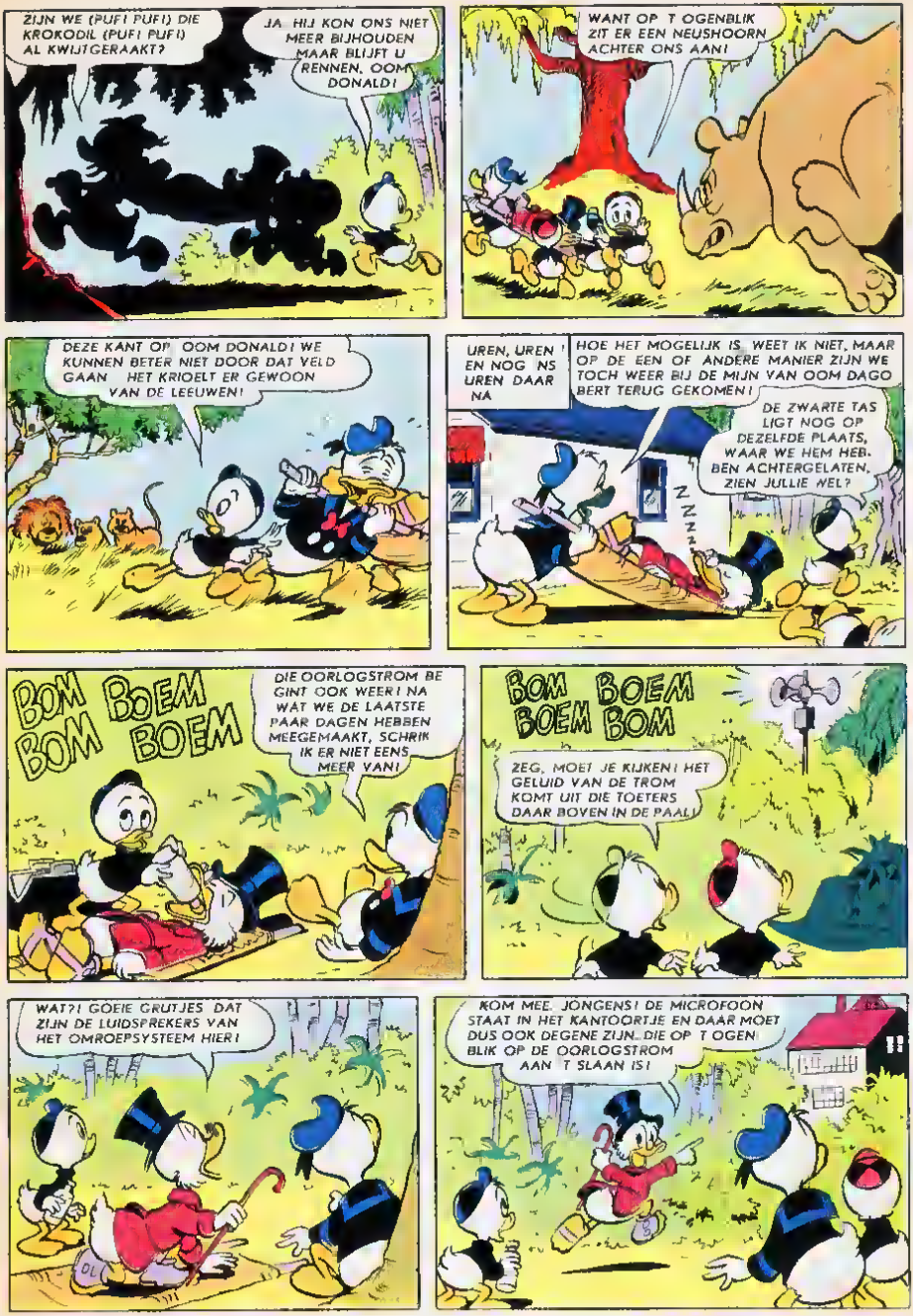
ZIJN WE (PUF! PUF!) DIE KROKODIL (PUF! PUF!) AL KWIJTGERAAKT?
JA, HIJ KON ONS NIET MEER BIJHOUDEN MAAR BLIJFT U RENNEN, OOM DONALD!
WANT OP T OGENBLIK ZIT ER EEN NEUSHOORN ACHTER ONS AAN!
DEZE KANT OP, OOM DONALD! WE KUNNEN BETER NIET DOOR DAT VELD GAAN HET KRIOELT ER GEWOON VAN DE LEEUWEN!
UREN, UREN! EN NOG NS UREN DAAR NA
HOE HET MOGELIJK IS, WEET IK NIET, MAAR OP DE EEN OF ANDERE MANIER ZIJN WE TOCH WEER BIJ DE MIJN VAN OOM DAGOBERT TERUG GEKOMEN!
DE ZWARTE TAS LIGT NOG OP DEZELFDE PLAATS, WAAR WE HEM HEBBEN ACHTERGELATEN. ZIEN JULLIE HEL?
Z Z Z Z
BOM BOM BOEM BOM BOEM
DIE OORLOGSTROM BEGINT OOK WEER! NA WAT WE DE LAATSTE PAAR DAGEN HEBBEN MEEGEMAAKT, SCHRIK IK ER NIET EENS MEER VAN!
BOM BOEM BOEM BOM
ZEG, MOET JE KIJKEN! HET GELUID VAN DE TROM KOMT UIT DIE TOETERS DAAR BOVEN IN DE PAAL!
WAT?! GOEIE GRUTJES DAT ZIJN DE LUIDSPREKERS VAN HET OMROEPSYSTEEM HIER!
KOM MEE, JONGENS! DE MICROFOON STAAT IN HET KANTOORTJE EN DAAR MOET DUS OOK DEGENE ZIJN, DIE OP T OGENBLIK OP DE OORLOGSTROM AAN T SLAAN IS!

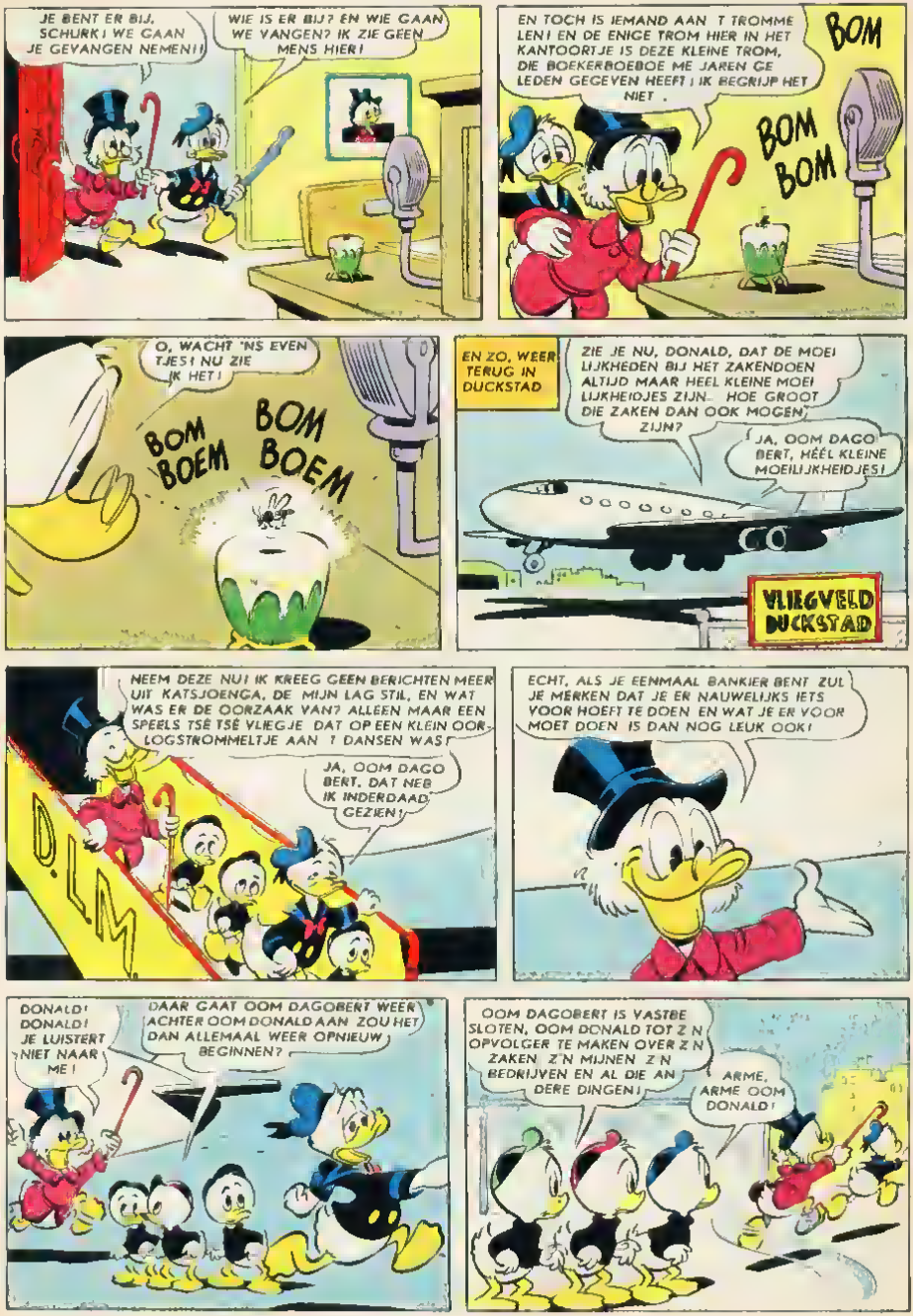
JE BENT ER BIJ, SCHURK! WE GAAN JE GEVANGEN NEMEN!!
WIE IS ER BIJ? EN WIE GAAN WE VANGEN? IK ZIE GEEN MENS HIER!
EN TOCH IS IEMAND AAN 'T TROMMELEN! EN DE ENIGE TROM HIER IN HET KANTOORTJE IS DEZE KLEINE TROM, DIE BOEKERBOEBOE ME JAREN GELEDEN GEGEVEN HEEFT! IK BEGRIJP HET NIET.
BOM
BOM BOM
O, WACHT 'NS EVEN TJES! NU ZIE IK HET!
BOM BOEM
BOM BOEM
EN ZO, WEER TERUG IN DUCKSTAD
ZIE JE NU, DONALD, DAT DE MOEILIJKHEDEN BIJ HET ZAKENDOEN ALTIJD MAAR HEEL KLEINE MOEILIJKHEIDJES ZIJN. HOE GROOT DIE ZAKEN DAN OOK MOGEN ZIJN?
JA, OOM DAGOBERT, HÉÉL KLEINE MOEILIJKHEIDJES!
VLIEGVELD DUCKSTAD
NEEM DEZE NU! IK KREEG GEEN BERICHTEN MEER UIT KATSJOENGA, DE MIJN LAG STIL, EN WAT WAS ER DE OORZAAK VAN? ALLEEN MAAR EEN SPEELS TSÉ TSÉ VLIEGJE DAT OP EEN KLEIN OORLOGSTROMMELTJE AAN 'T DANSEN WAS!
JA, OOM DAGOBERT, DAT HEB IK INDERDAAD GEZIEN!
D.L.M.
ECHT, ALS JE EENMAAL BANKIER BENT ZUL JE MERKEN DAT JE ER NAUWELIJKS IETS VOOR HOEFT TE DOEN EN WAT JE ER VOOR MOET DOEN IS DAN NOG LEUK OOK!
DONALD! DONALD! JE LUISTERT NIET NAAR ME!
DAAR GAAT OOM DAGOBERT WEER ACHTER OOM DONALD AAN. ZOU HET DAN ALLEMAAL WEER OPNIEUW BEGINNEN?
OOM DAGOBERT IS VASTBESLOTEN, OOM DONALD TOT ZIJN OPVOLGER TE MAKEN OVER ZIJN ZAKEN, ZIJN MIJNEN, ZIJN BEDRIJVEN EN AL DIE ANDERE DINGEN!
ARME, ARME OOM DONALD!

dingen en dagen van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Je ziet op deze Hongaarse postzegel links boven in de boom een raaf met een flink stuk kaas in zijn bek. Onder de boom zit een vos verlangend naar boven te kijken, want hij heeft juist zo'n trek in kaas. Maar hoe zou hij dit lekkere hapje kunnen bemachtigen? In de boom klimmen kan hij niet, daarom verzint hij er iets anders op. „O, meneer Raaf," zegt hij, „wat ziet u er prachtig uit! Uw veren zijn zo diepzwart van kleur en ze glanzen zo mooi. Een vogel met zo'n schoon uiterlijk moet ook wel een prachtig stemgeluid hebben. Mag ik eens van uw zang genieten?"
De raaf vindt het heel prettig, te horen dat hij zo mooi is en hij wil de vos natuurlijk graag zijn stem laten horen. Hij opent zijn bek om te gaan zingen, de kaas valt omlaag en de vos loopt verheugd met het lekkere hapje weg!
De raaf begreep toen, dat de vos die vleiende woorden helemaal niet gemeend had en alleen maar het heerlijke stukje kaas wilde hebben. Dit verhaal in dichtvorm is een van de bekendste fabels van La Fontaine.

HOTELRAT

Een mijnheer die een klein, gezellig hotel in Italië had, miste elke dag geld uit zijn kassa. Het vreemde was dat het steeds bankbiljetten waren. Hij verdacht er eerst zijn personeel van en later één van zijn vaste klanten. Maar hoe scherp hij ook oplette, nooit gelukte het hem, de dief op heterdaad te betrappen. Na weken speuren ontdekte hij tenslotte dat 's nachts een rat in zijn geldla klom en er iedere keer één of twee bankbiljetten uitsleepte om er onder de grond zijn rattewoning mee te stofferen.

DUIKELAARTJE

Dikke Donkie Duikelaar,
Blijf eens staan, doe niet zo raar
'k Zet je op je voetjes neer,
Waarom duikel je dan weer?

Dikke Donkie Duikelpop,
Waarom sta je op je kop?
Duikelaartje, hoor me aan,
Blijf nu op je beentjes staan.

Malle Donkie Duikelwrind,
Is 't omdat je het prettig vindt?
Duikel dan maar, Duikelaar,
Maar je weet, ik vind het raar!

DE EERLIJKE ESKIMO

Wist je dat Eskimo's bijzonder eerlijk zijn? Toen een Engelsman eens zijn zilveren tabaksdoos had verloren, werd deze hem door een Eskimo, die hem hiervoor een paar dagen achterna moest reizen, terug gebracht.
De Engelsman, die wist hoe dol Eskimo's op tabak zijn, bedankte de man hartelijk en wilde hem als beloning een geldstuk in de hand drukken. De eerst zo vriendelijke Eskimo toonde zich toen diep beledigd en ging er zondar nog een woord te zeggen vandoor. Eerlijkheid vond hij 'n heel gewone zaak, waarvoor je geen beloning mocht aannemen.

VOOR KLEINE KOKS EN KEUKENPRINSESSEN

DWERGJESPAP

Voor een schaaltje heerlijke dwergjespap heb je nodig een kop drooggekookte en daarna afgekoelde rijst, een halve eetlepel slaolie, een eetlepel basterdsuiker, een scheut sinaasappellimonade, twee of drie eetlepels koude vanillevla en een eetlepel geweekte rozijnen.
Op de vla en de helft van de rozijnen na, roer je alle ingrediënten goed door elkaar. Daarna doe je dit mengsel in een glazen schaaltje. Over de rijst doe je de vanillevla en daarbovenop komt dan als versiering een randje rozijnen.

PIPO en de GELUKSVOGEL

door WIM MEULDIJK

Als Pipo zijn geluk gaat beproeven als sportheld in Grote Wedstrijden, probeert de Vleermuis Pipo te verslaan, om op die manier de Geluksvogel te veroveren. Bij het kogelstoten laat Pipo zijn vriend Felicio meedoen, omdat die grote zigeuner erg sterk is. De Vleermuis wil slim zijn en zorgt ervoor, dat Felicio een ijzeren bal krijgt, die gevuld is met vuurwerk-kruit! Maar in plaats van direct aan de wedstrijd mee te doen, gaat Felicio nog een keer oefenen. Hij slingert de kogel per ongeluk recht omhoog . . .

EEN KAMPIOENSWORP (19)

RENNEN!" roept de Vleermuis, terwijl hij de bibberende Simon O. Zemel met zich mee sleurt. „Hij heeft verkeerd gemikt, die zigeuner, er komen ongelukken van! Deze kant uit!" Struikelend en hijgend reppen de twee mannen zich voort, maar het zou beter geweest zijn, als ze op hun oude plek gebleven waren. Want het nare toeval wil, dat ze in hun angst niet meer omboog kijken en precies naar de plek rennen, waar de gevulde kogel neer gaat komen. Het is nog een klein gelukje, dat de zware kogel er toch nat iets eerder is. Het ding rankt de grond en ontploft! Tienduizenden gouden sterretjes spatten sissend rond, rode draailichten kaatsten over het grasveld en blauwe spiralen stijgen knetterend omhoog! Het publiek is opgetogen, men klapt in de handen en roept „Ooooh" en „Aaah"! Op het veld zijn de Vleermuis en Simon O. Zemel niet zo geestdriftig over het vuurwerk, hoewel zij het toch het beste zien kunnen! Simon O. Zemel wipt gillend over het veld achtervolgd door een halve voetzoeker! „Moehoe!" roept Simon, „help, het vuurwerk wil mij pakken, oooh, ik zal het nooit meer doen! Ooooh!" Op dat moment knallen de laatste stukken zevenklapper uit elkaar, het vuurwerk is afgelopen. En de aanschichters, Simon O. Zemel en de Vleermuis, zitten zwartberookt op de grond. Ze willen huilen en met hun vuisten op de grond bonken van woede over hun mislukte list, maar ze krijgen de kans niet, want het publiek is overeind gaan staan voor een dankbaar applaus! Ze doen het enige, wat er nog te doen valt, die twee snoodaards! „Vooruit!" mompelt de Vleermuis, „de mensen denken dat wij een feestnummer zijn!" Hij trekt Simon overeind en ze maken diepe buigingen naar alle kanten terwijl het hoera-geroep van de tribunes golft! Dan draaien ze zich om en lopen het veld af, elkaar ondersteunend en briesend van narigheid.

Er zijn nog twee mannen, die niet gejuicht hebben over het onverwachte vuurwerk! Pipo en Felicio hebben met open monden staan kijken naar de dingen die gebeurden, toen Felicio's ijzeren werp-bal neerplofte. „Oh, joh, meneer Popi!" roept Felicio, „hoe kan dat nou! Felicio kan er niets aan doen, hij gooide gewoon die dikke knikker weg en nu is het allemaal boems en knal geworden. Het spijt dit lijf zeer!" Pipo knipt met zijn vingers. „Nu weet ik het!" zegt hij. „Ik heb die man herkend! Die ene was Simon O. Zemel, de lastige zoetwaterspion en die andere met die zwarte jas is m'n tegenetander uit de wielren-wedstrijd van gistaren! Hij deed toen al zo mal, maar nu vertrouw ik hem helemaal niet meer! Felicio, ik denk dat het bandieten zijn, die onze Geluksvogel willen afpakken! Die vuurwerk-bol was een mislukte list! We zullen verder erg goed moeten oppassen, Felicio." Felicio schrikt erg van die woorden, maar meer tijd om er over te praten krijgen ze niet, want de wedstrijd om het kampioenschap kogeletoten begint! De eerste deelnemers komen één voor één op het ronde plaatsje en gooien hun kogel zo ver mogelijk weg. De mannen van de jury laten grote cijfers aan het publiek zien, zodat iedereen goed weet, wie het verste gooit! Geweldig sterke mannen uit alle dalen van de wereld meten hun krachten het is een indrukwekkend gezicht en de spanning stijgt met de minuut. Pipo en Felicio kijken op een afstand aandachtig toe. „Wat mikken ze ver, meneer Popi!" zucht Felicio. „Dat haal ik nooit, dit lijf is klein en zwak en het —" — „Stil maar, Felicio," zegt Pipo, „wij zijn het laatst aan de beurt en het komt heus wel in orde! Tenslotte zijn wij de enige deelnemers, die een Gelukevogel bezitten! En daarom moet je het proberen, we moeten een kans

Simon en de Vleermuis zitten hijgend op de grond.

Hij haalt diep adem, klemt de kogel vast en begint in de rondte te draaien.. ...

wagen! Hé, kijk eens, daar komen die gevaarlijke meneertjes weer terug! Nou, ze durven wel!" Het is zoals Pipo zegt: Simon O. Zemel is door de Vleermuis opgeknapt met koud water en een kopje thee en nu gaan ze hun kans wagen. Simon loopt te trillen op zijn benen van opwinding, maar de Vleermuis zegt: „Stel je niet aan, meneer de spion, er is geen kunst aan, tenslotte zijn wij de enige deelnemers, die een kogel met ballonnetjes-gas bezitten! Maar dat mag niemand weten en als jij zo bibbert, zullen ze argwaan krijgen! Pas op, je bent zo aan de beurt!" Een sterke man uit een oostelijk land is bezig, hij gooit zijn kogel het verste weg van allemaal, het publiek juicht hem hartelijk toe. Nog twee deelnemers komen er na hem, de ene is Simon O. Zemel, de andere Felicio! De spanning stijgt ... op de tribunes wordt het nu muisstil. De Vleermuis duwt Simon de lichte kogel in zijn hand. „Vooruit!" sist hij, „grijp je kans en pak het geluk, de truc moet lukken, het kan niet missen!" Simon loopt naar het ronde plaatsje, hij haalt diep adem, klemt de ronde kogel stevig vast en begint in de rondte te draaien op de manier die hij van de echte atleten heeft afgekeken! Hij doet dat zo onhandig en struikelend, dat het publiek begint te lachen ... „Oh," stamelt de Vleermuis, „als-ie nu maar niet omvalt, want dan is de worp niet geldig! Ik had het zelf moeten doen, ik kan niets aan die praatsmaker overlaten! Oooh, daar gaat hij ..." Ja, Simon is toch op de been gebleven en hij slaagt er zowaar in de kogel de goeie kant uit te slingeren ... Veel vaart zit er niet achter ... maar, dat hoeft ook niet ... het gas in de holle kogel zorgt voor een verbazingwekend resultaat! Langzaam suist de ronde bal over het veld, meter na meter legt hij af door het luchtruim ... het publiek springt overeind en Mammaloe laat een steekje van haar breiwerk vallen ... „Sapperdeflap," zegt Pipo verbaasd. „Kijk nou eens! Ik heb nooit geweten, dat meneertje Simon O. Zemel zo sterk was ... jaja, hij gooit het verste van allemaal!"

„O, Felicio!" roept Pipo. „Kijk nou eens! Die kogel ligt bovenop je mooie bloem!"

„Zie je nou wel!" roept de Vleermuis tegen Simon. „Ik wist het wel! We hebben gewonnen, want die zigeuner is de enige die nog gooien moet en verder dan jij gooit hij nooit! We krijgen de medaille en de Geluksvogel zal onze kant kiezen, want de clown heeft hij geen geluk gebracht!" Pipo denkt ondertussen diep na. „Ik wil best 'een heleboel malle dingen geloven," mompelt hij, maar dat de spion Simon O. Zemel opeens kampioen kogelstoter zou zijn, kan d'r bij mij niet in. Daar zit vast iets achter! Felicio kan erg ver gooien, maar toch niet verder dan die worp van Simon! Alleen als Felicio kwaad zou zijn ... sja, maar dat is hij nooit ..."
En dan krijgt Pipo Het Grote Idee ... Hij handelt zo vlug, dat Felicio het niet merkt en dan zegt hij: „Oh, Felicio, kijk nou eens! Die ijzeren kogel ligt bovenop je mooie bloem!"

VOLGENDE WEEK: DE DERDE RONDE!

VLUCHT naar de RUIMTE

VEERTIEN jaar was Otto Lilienthal, toen hij met z'n broer zijn eerste vliegtoestel ontwierp. Een klapvleugelmodel was het, twee losse vleugels, die hij met z'n armen zo snel op en neer probeerde te bewegen, dat hij daardoor de lucht in zou gaan. Maar het enige dat de lucht in ging, was één der vleugels, die losschoot en er voor zorgde dat broer Gustav een paar dagen met een bijzonder fraai en indrukwekkend blauw oog rondliep. Al gauw had Otto in de gaten dat het op deze manier zeker niet zou lukken. Jaren achtereen bestudeerde ook hij de vogels, kwam tot dezelfde conclusie als professor Montgomery jaren vóór hem en bouwde in 1891 een eendekker.

Op het plaatje kun je zien, hoe het ding er uitzag. Het was een nogal gammel geheel. Otto hing in het toestel en dit had één groot voordeel en één groot nadeel. Als het toestel in de lucht was en er kwam een onverwachte forse windstoot, waardoor het uit z'n evenwicht gebracht werd en tegen de grond dreigde te slaan, liet hij zich gewoon vallen. Hij kwam dan vaak toch nog hard en soms ook wel wat ongelukkig op de grond terecht, maar nooit zo hard en ongelukkig als 't toestel dat enkele keren volkomen gekraakt werd. Dit was een duidelijk voordeel. Het nadeel was dat hij zijn benen moest gebruiken als landingsgestel. Hij sprong van een afgegraven heuvel van ongeveer dertig meter hoog en maakte dan een zweefvlucht de eerste keer van vijftien meter, later aanmerkelijk verder. Tegen het moment dat hij op de grond kwam, moest hij er voor zorgen dat z'n snelheid niet al te groot was, anders kon hij het toestel eenvoudig niet bijhouden en doken vliegtuig en Otto met hun neus in het zand. Dit laatste gebeurde herhaaldelijk. Meer dan tweeduizend vluchten maakte Otto Lilienthal.

Op allerlei manieren spanden de mensen zich in om net als de vogels te kunnen vliegen. De tekeningen geven een beeld van een deel van deze pogingen.

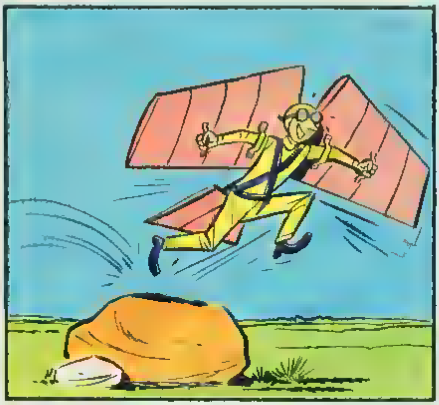

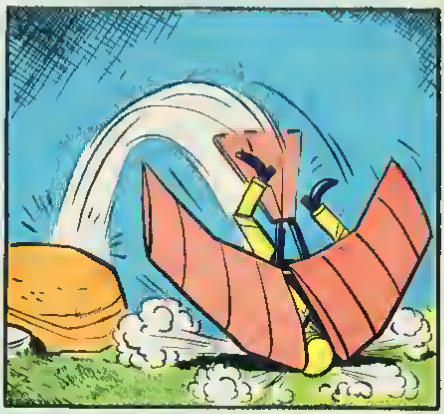

MAAR hij was niet de enige die met een zweefvliegtuig de lucht in ging in die tijd. Op alle mogelijke manieren werd het geprobeerd. Ook wel op onmogelijke manieren . . . Er waren mensen die fladderend renden zo hard ze maar konden, en als

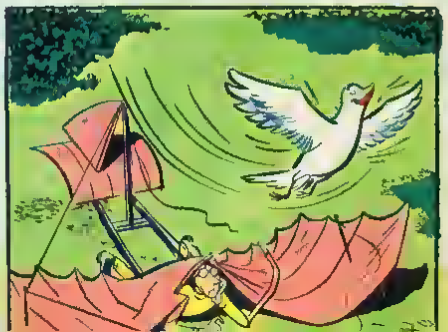

ze dan niet over een steen struikelden nog vóór ze in de lucht waren, kwamen ze na zo'n tweehonderd meter sprint uitgeput en met trillende benen tot stilstand En de enkeling die wèl de lucht in kwam en 'n — meestal wel erg korte — vlucht maakte, moest al gauw merken dat het in de lucht blijven zeker net zo moeilijk was als het er in kómen! Maar van opgeven wilden ze niet weten Ze sprongen van bruggen en kwamen bard en plat op het water terecht

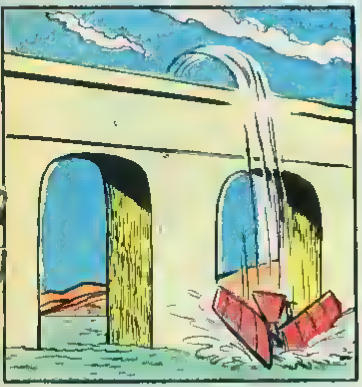

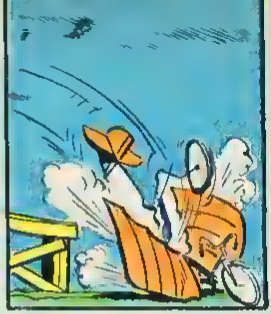

en zweefde statig terug naar de aarde Op het laatste moment echter sloeg een windstoot de staart van het toestel omhoog en met de neus omlaag dook het in de grond Een enigszins verkreukelde meneer Pilcher werd uit de brokstukken gehaald van wat één van zweeftoestel was, maar nu meer op een trekharmonika leek

DE vluchten van Otto Lilienthal waren niet onopgemerkt gebleven Talloze mensen profiteerden van zijn vindingen en pasten ze met meer of minder succes toe Tot hen behoorden ook ingenieur Octave Chanute en zijn helpers Herring en Avery in Amerika. Chanute ontwierp zweefvliegtuigen en zijn assistenten vlogen er mee. In 1894 schreef Chanute een boek, waarin hij ongeveer alle vluchten beschreef, die tot dan toe waren uitgevoerd en hij illustreerde het met tekeningen van de toestellen die daarbij gebruikt waren Dit boek kwam in handen van twee Amerikaanse jongens, Wilbur en Orville Wrigbt Toen begon de eigenlijke ontwikkeling van het vliegtuig

ALS je een verhaal leest over een bekende Amerikaan, dan zul je in negen van de tien gevallen verteld krijgen dat hij z'n loopbaan begon als krantenjongen Als je dat zo 'ns bekijkt, moet Amerika een jaar of wat geleden uit vrijwel alleen krantenjongens bestaan hebben. . . Dit is natuurlijk wel een beetje overdreven Maar de Wrights zijn inderdaad zo begonnen, dat wil zeggen, zij brachten een krantje rond dat zij zelf hadden volgeschreven, gedrukt en uitgegeven! „West Side News" heette het bladje, dat volstond met nieuws uit Dayton, het plaatsje waar de jongens woonden De pers waarop het blad gedrukt werd, hadden de jongens zelf in elkaar gezet

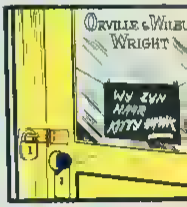

Op een dag kwam een drukker van een krant in een grote stad, een vakman, bij de Wrights kijken Hij kroop onder de drukpers en kwam er na een minuut of tien onderuit, stomverbaasd „Het ding werkt," zei hij, „dat heb ik zelf gezien .. maar ik weet niet hoe!"

De Wrights kregen er op een gegeven moment genoeg van en deden hun drukkerij-uitgeverij van de hand Ze gingen in de rijwielhandel Als het niet te druk was en ze 's avonds geen fietsen hoefden te repareren lazen de Wrights het boek van Chanute, vertaalde artikelen uit het buitenland, van Lilienthal, van enkele Fransen die zich met het vliegen bezighielden Op die avonden werden plannen geboren, die steeds vastere vorm aannamen. Er werd gepraat over de proeven van Lilienthal, over veranderingen die aangebracht moesten worden aan het toestel dat hij had gebruikt En op een avond besloten ze zelf een zweeftoestel te gaan bouwen

Het werd een tweedekker Vooraan zat een hoogteroer, zodat er vóór de piloot die op de onderste vleugel lag, tenminste wat was om de schok op te vangen als er 'ns iets mis mocht gaan

Drie jaren achtereen brachten ze hun vakanties door in het plaatsje Kitty Hawk in de staat North Carolina, aan de kust van de Atlantische Oceaan Vakantie kun je het eigenlijk niet noemen Het waren weken van ingespannen werken, van steeds maar weer de lucht in, steeds maar weer veranderingen aanbrengen aan het toestel Maar ze leerden veel in die weken Ze wisten nu, hoe ze met hun toestel moesten omgaan, wat ze in bepaalde situaties moesten doen en wat ze beter konden laten Ze maakten vluchten over een afstand van meer dan 180 m En nog vóór ze Kitty Hawk in 1902 verlieten, waren ze al plannen aan 't maken voor een vliegtuig, dat zou worden aangedreven door een motor — Maar daarover volgende week!

Er was iemand, die een enorme, schuin aflopende baan had laten bouwen en daar op een fiets vanaf stormde in de hoop daarmee genoeg vaart te krijgen om in de lucht te komen Uit de verzameling moertjes, schroeven en spaken die na afloop van zo'n „vlucht" bij elkaar geveegd werden, maakte hij dan 'n nieuwe fiets en weer stortte hij zich van de baan

In Engeland leefde een zekere meneer Pilcher, die op een prachtig idee gekomen was, toen hij z'n zoontje bezig zag met een vlieger, die hij net had opgelaten Peinzend bleef hij naar het duikelende stipje kijken „Dat moet toch ook een zweeftoestel kunnen " mompelde hij en omdat meneer Pilcher een man was, die nooit iets uitstelde, ging hij onmiddellijk naar huis en haalde z'n zweeftoestel te voorschijn Hij had er al eerder proeven mee genomen maar die waren tot dan toe allemaal mislukt Nu zou het anders worden! Hij repareerde het apparaat, dat bij de laatste poging lichtelijk beschadigd was en kocht een enorm eind kabel, dat hij aan het toestel vastmaakte

En drie dagen nadat het idee geboren werd, trok hij er op uit Door twee paarden liet hij zich tegen de wind in optrekken tot hij op een flinke hoogte zat Toen haakte hij de kabel los, die naar beneden vial

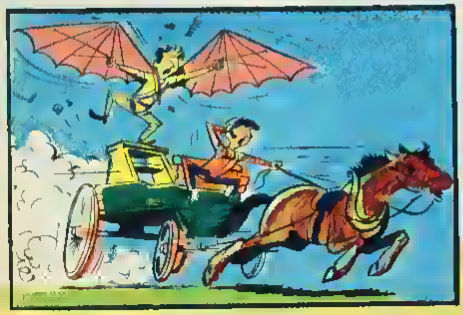

Willy Wortel

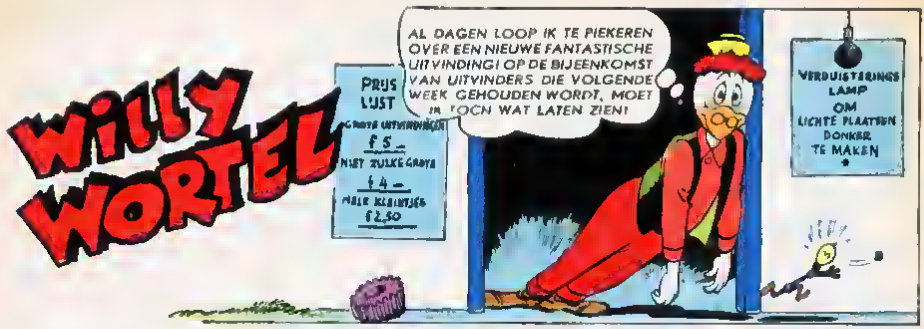

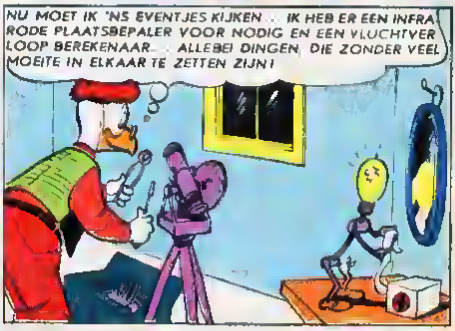

NU NOG EEN PAAR BATTE RIJTJES ERIN VOOR HET VLUCHTSPEURDERTJE EN HET AANTEKENPEN NETJE!

EN KLAAR IS M'N VUURVLIEGEN VANGER! IK ZAL HEM HIER BUI TEN EERST MAAR 'NS PROBEREN!

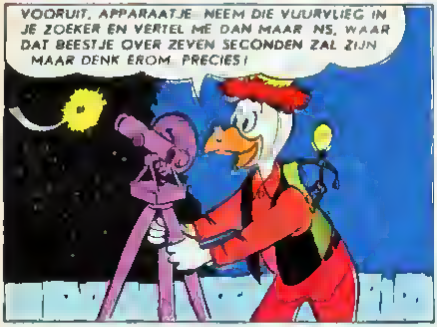
VOORUIT, APPARAATJE NEEM DIE VUURVLIEG IN JE ZOEKER EN VERTEL ME DAN MAAR NS, WAAR DAT BEESTJE OVER ZEVEN SECONDEN ZAL ZIJN MAAR DENK EROM PRECIES!

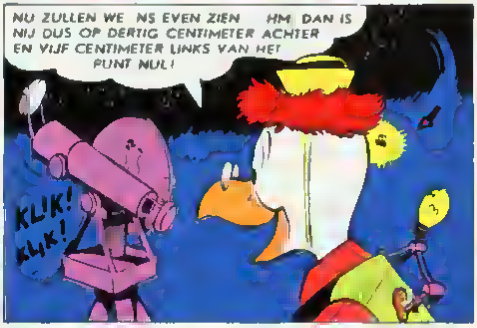
NU ZULLEN WE 'NS EVEN ZIEN HM DAN IS NIJ DUS OP DERTIG CENTIMETER ACHTER EN VIJF CENTIMETER LINKS VAN HET PUNT NUL!
KLIK! KLIK!

HÉ, M MAAR DAT IS PRECIES WAAR IK OP 'T OGENBLIK STA!
PETS!

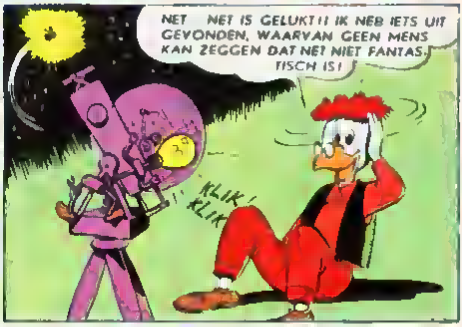
NET NET IS GELUKT!! IK HEB IETS UIT GEVONDEN, WAARVAN GEEN MENS KAN ZEGGEN DAT HET NIET FANTASTISCH IS!
KLIK! KLIK!

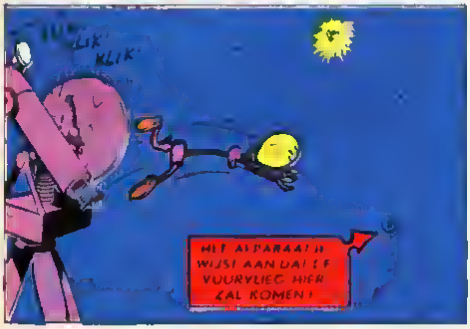
KLIK KLIK
HET APPARAATJE WIJST AAN DAT ER EEN VUURVLIEG HIER ZAL KOMEN!

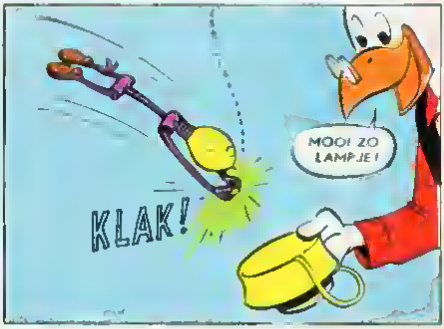
MOOI ZO LAMPJE!
KLAK!

EN DE VOLGENDE OCHTEND
NET IS TOCH NOG GELUKT MENEREN VAN DE JURY! IK HEB HIER EEN NIEUWE UITVINDING!
FIJN, MENEER WORTEL! EERLIJK GEZEGD HADDEN WE NIETS ANDERS VAN U VERWACHT!
JURY

OP DE BIJEENKOMST VAN UITVINDERS ZAL HET WERK WORDEN VERTOOND VAN DE GROOTSTE EN KNAPSTE UITVINDERS VAN DE HELE WERELD! WIJ ZIJN ERVAN OVERTUIGD DAT JOUW UITVINDING DE BESTE ZAL ZIJN!
DANK U WEL M-MENEER

DUCKSTAD REKENT EROP, MENEER WORTEL DAT U VOOR ZIJN BURGERS EER EN ROEM ZULT VERGAREN EN DAT U DE STAD BEROEMD ZULT MAKEN TOT VÉR BUITEN ONZE GRENZEN!
G G GOED M MENEER!

IK ...EN IK HEB EEN APPARAATJE UIT GEVONDEN, WAARMEE JE VUUR VLIEGJES KUNT VANGEN!
VUUR VLIEGEN ?

IK BEGRIJP ER NIETS VAN! ZOUDEN ZE MIJN UITVINDING NIET GOED VINDEN?

EN DIEZELF DE AVOND LAAT AL ...
ALS UITVINDER BEN IK EEN MISLUKKELING, DAT HEB IK NU WEL BEGREPEN! GEEN MENS WIL IETS MET ME TE MAKEN HEBBEN!
VUILNIS

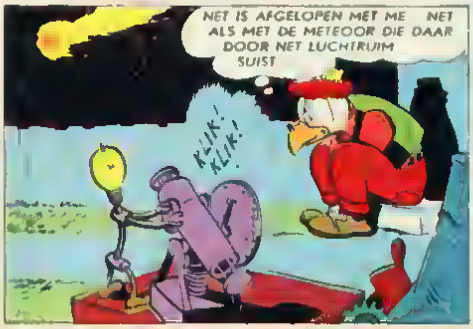
NET IS AFGELOPEN MET ME NET ALS MET DE METEOOR DIE DAAR DOOR HET LUCHTRUIM SUIST
KLIK! KLIK!

IK VRAAG ME AF WAAR DIE METEOREN EIGENLIJK TERECHTKOMEN ALS ZE NAAR BENEDEN VALLEN!
KLIK KLIK KLIK

LAMPJE HEEFT HET APPARAAT JE INGESTELD! DAAR MOET HET OP AF TE LEZEN ZIJN!
JA HOOR, DE METEOOR IS IN NOORDOOSTELIJKE RICHTING, OP VIJFTIG KILOMETER HIER VANDAAN NEERGEVALLEN!
IK GA ER NAARTOE! IK HEB ALTIJD AL 'NS EEN METEOOR VAN DICHTBIJ WILLEN ZIEN EN DIT IS MIJN KANS!
EN EEN PAAR MINUTEN DAARNA
ZOU HIJ IN HET OPEN VELD TERECHTGEKOMEN ZIJN? LIEVE HELP, NEE! HIJ LIGT OP DE SPOORBAAN!!
EN DAAR HOOR IK DE SNELTREIN AL AANKOMEN! MIS SCHIEN KOM IK NOG NET OP TIJD OM EEN SPOORWEGONGELUK TE VOOR KOMEN!
TWOET TWOET
I-I-I-IIEE
ZODAT BIJ HET DINER
WILLIE WORTEL, DE UITVINDER WAAR HEEL DUCKSTAD TROTS OP IS, WINT DE EERSTE PRIJS OP DEZE BIJEENKOMST VAN UITVINDERS MET Z'N FANTASTISCH APPARAAT, WAARMEE HIJ EEN METEOOR OPSPOORDE EN TIENTALLEN MENSENLEVENS REDDE!
ZEG, WAAR ZIT DIE MENEER WORTEL EIGENLIJK?
WE ZULLEN HEM WEL EVEN HALEN! HIJ IS OP HET BAL MET Z'N NIEUWE UITVINDING VUURVLIEGJES AAN T VANGEN!

DE GROTE BOZE WOLF

IK BEGIN ER ZO LANGZAMERHAND GENOEG VAN TE KRIJGEN , DE HELE DAG DOEN WE NIETS ANDERS DAN OP KNOPJES DRUKKEN!
WOP!
RAMEN
DENK MAAR NIET DAT JULLIE ZO GEMAKKELIJK VAN ME AFKOMEN! IK KOM TERUG, REKEN ER MAAR OP, HOOR!
DIT WORDT TE GEK WE ZULLEN ER VOOR ÉÉNS EN ALTIJD EEN EIND AAN MOETEN MAKEN!
JE BEDOELT TOCH NIET AAN DE WOLF?!
NEE, NATUURLIJK NIET! DAT ZOU SLECHT ZIJN! ZOIETS ZOUDEN WE NIET EENS KUNNEN!
HET WORDT AL AARDIG DONKER IK DENK DAT IK WAT NAAR DE STERREN GA KIJKEN EN ER HEEL DIEP BIJ GAAN DENKEN IK MOET ER EEN OPLOSSING VOOR ZIEN TE VINDEN
NÉ, ER IS EEN PLANEET BIJGEKOMEN, DIE IK NOG NOOIT EERDER GEZIEN HEB! IK ZAL 'NS EEN ANDERE LENS OP DE KIJKER ZETTEN, MISSCHIEN KAN IK DAN WAT MEER ZIEN!
LIEVE HELP! HET IS EEN PLANEET MET ALLEEN MAAR WOLVEN!
NERGENS IS OOK MAAR EEN BIG GETJE TE ZIEN! DAT IS NOU PRECIES WAT WE NODIG HEBBEN!
IK ZAL DE RAKET UIT DE SCHUUR HALEN, DIE IK LAATST HEB GEBOUWD HIJ ZAL HET NOG WEL DOEN DENK IK!
VOORUIT JONGENS! HELP EVEN! DIT DING MOET IN DE SCHOORSTEEN KOMEN TE STAAN ELKE NACHT PROBEERT DE WOLF DAARDOOR NAAR BINNEN TE KLIMMEN!

VANNACHT ZULLEN WE ALLE VALLEN BUITEN WERKING STELLEN. NET ZAL NEM NIET VEEL MOEITE KOSTEN, OM DOOR DE SCHOORSTEEN NAAR BENEDEN TE KOMEN PRECIES IN ONZE RAKET! HI! HI! HI!
EN ZO, EVEN LATER
TWENG!
IK DENK DAT IK NET STEEDS TE LANGZAAM GEDAAN HEB! NU GAAT NET VEEL BETER!
KONK!
NÉ!! WAT HEEF DIT TE BETEKENEN? WAT IS DIT VOOR EEN SCHOORSTEEN?!
HIJ SCHIJNT IN DE RAKET TE ZITTEN, JONGENS! NOU, DAAR GAAT IE DAN!
VUUR!
N HELP! LAAT ME ER UIT! IK WIL NAAR HUIS!! IK ZAL HET NOOIT MEER DOEN, ECHT NIET! MAAR LAAT ME ER NU DAN UIT! NELLUP!!
ZO, DAT IS ALWEER GEBEURD! NET IS EEN NELE OPLUCHTING, DAT WE VAN HEM NIET VEEL LAST MEER ZULLEN HEBBEN. NÉ?
JA, MAAR — EN — ZIJN ALLE WOLVEN SLECHT, KNOR?
GOEIE GRUT JES! DAAR HEB IK NOG NELE MAAL NIET AAN GEDACHT, JONGENS!
STEL JE VOOR DAT ONZE BOZE WOLF TUSSEN EEN STEL GOEDE WOLVEN TERECHT IS GEKOMEN! DAT ZOU IK ONSZELF NOOIT VERGEVEN!!
ONS? JE BEDOELT JOU!
WIJ HEBBEN ALLEEN MAAR TOEGEKEKEN!
N NEE MAAR! DIT IS NOG ERGER DAN IK ME OOIT HAD KUNNEN VOORSTELLEN!
ONZE BOZE WOLF IS EEN ZOET KINDJE VERGELEKEN MET DE KNAPEN DIE DAAR LEVEN! IK ZAL NEM MOETEN REDDEN EN GAUW OOK! HET IS HET ENIGE DAT ER OP ZIT DIT MOGEN WE NEM NIET LANGER AAN DOEN!

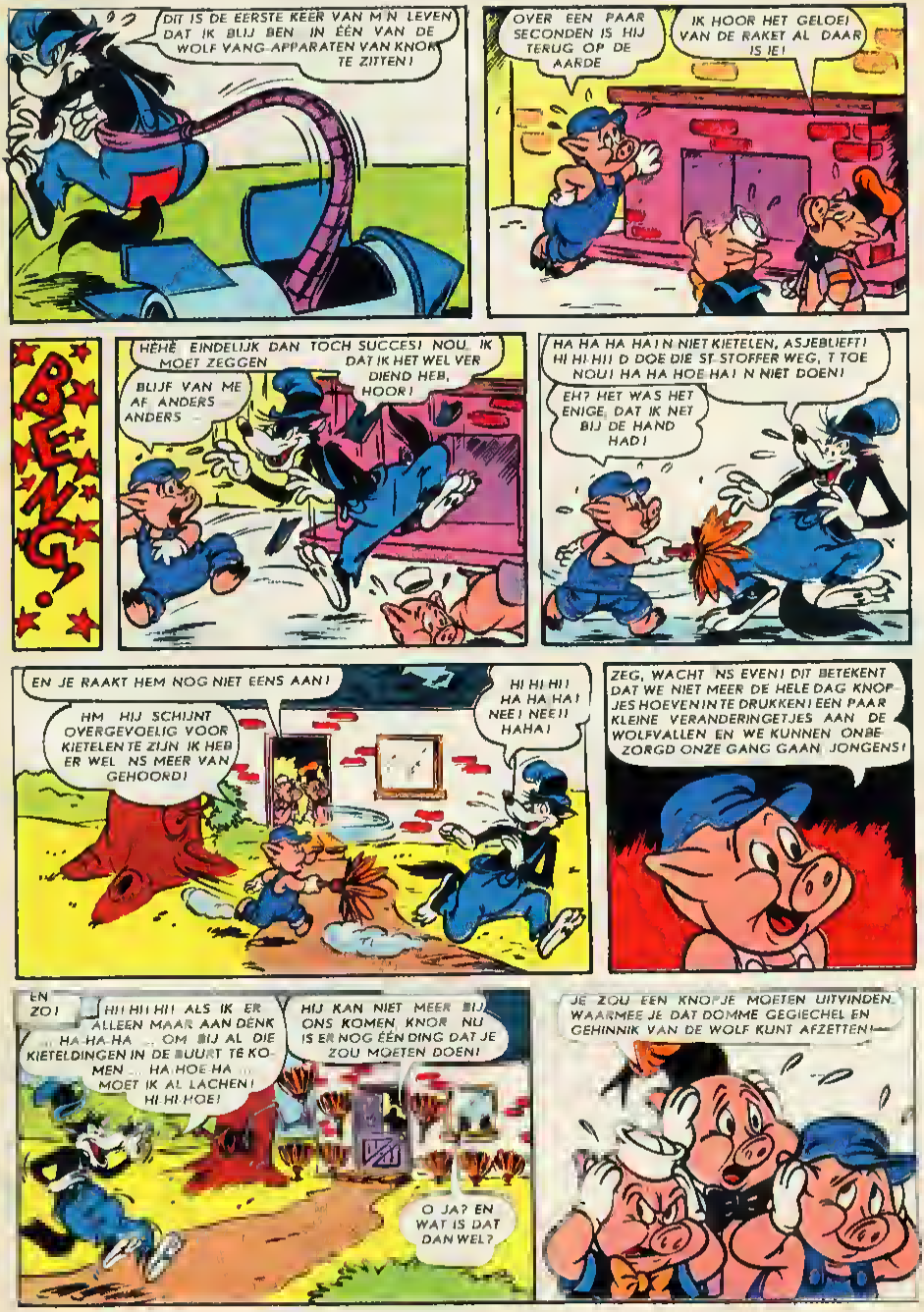
DIT IS DE EERSTE KEER VAN M'N LEVEN DAT IK BLIJ BEN IN ÉÉN VAN DE WOLF VANG-APPARATEN VAN KNOR TE ZITTEN!
OVER EEN PAAR SECONDEN IS HIJ TERUG OP DE AARDE
IK HOOR HET GELOEI VAN DE RAKET AL DAAR IS IE!
BENG!
HÈHÈ EINDELIJK DAN TOCH SUCCES! NOU IK MOET ZEGGEN DAT IK HET WEL VER DIEND HEB, HOOR!
BLIJF VAN ME AF ANDERS ANDERS ...
HA HA HA HA! N NIET KIETELEN, ASJEBLIEFT! HI HI HI! D DOE DIE ST STOFFER WEG, T TOE NOU! HA HA HOE HA! N NIET DOEN!
EH? HET WAS HET ENIGE, DAT IK NET BIJ DE HAND HAD!
EN JE RAAKT HEM NOG NIET EENS AAN!
HM HIJ SCHIJNT OVERGEVOELIG VOOR KIETELEN TE ZIJN IK HEB ER WEL NS MEER VAN GEHOORD!
HI HI HI! HA HA HA! NEE! NEE!! HAHA!
ZEG, WACHT NS EVEN! DIT BETEKENT DAT WE NIET MEER DE HELE DAG KNOPJES HOEVEN IN TE DRUKKEN! EEN PAAR KLEINE VERANDERINGETJES AAN DE WOLFVALLEN EN WE KUNNEN ONBEZORGD ONZE GANG GAAN, JONGENS!
EN ZO!
HI! HI HI! ALS IK ER ALLEEN MAAR AAN DENK ... HA-HA-HA ... OM BIJ AL DIE KIETELDINGEN IN DE BUURT TE KOMEN ... HA HOE HA ... MOET IK AL LACHEN! HI HI HOE!
HIJ KAN NIET MEER BIJ ONS KOMEN KNOR NU IS ER NOG ÉÉN DING DAT JE ZOU MOETEN DOEN!
O JA? EN WAT IS DAT DAN WEL?
JE ZOU EEN KNOPJE MOETEN UITVINDEN WAARMEE JE DAT DOMME GEGIECHEL EN GEHINNIK VAN DE WOLF KUNT AFZETTEN!

DE MACKIES SPELEN het KLAAR

De vijf kinderen Mackie en hun moeder brengen de zomervakantie door op een oud landgoed aan de zuidkust van Engeland Vlakbij het strand ligt een scheepswrak en in het ruim daarvan ontdekken ze een nog nieuwe, afgesloten hutkoffer Na een toneelvoorstelling, die ze voor vrienden uit het dorp hebben gegeven, vangt Julia, een van de kinderen, een raadselachtige opmerking op van meneer Stidson Zij en Richard vertrouwen het niet en besluiten voor detective te gaan spelen

Een vrolijk verhaal over slimme speurneuzen, geschreven door R J. McGREGOR met tekeningen van TED MATHIJSEN

ALL heel vroeg de volgende ochtend kwamen Julia en Bert op Richards kamer. Bert vertelde wat hij de vorige avond beleefd had „Ik volgde meneer Stidson toen hij wegging Het was pikdonker en hij liep hard en Ik verloor hem uit het oog Ik ging ook hollen en toen plonsde Ik ineens in de beek Maar ik heb niets kunnen ontdekken Ik heb precies gedaan wat jullie wilden, alles afgelulaterd, maar hij praatte over gewone dingen die in het dorp gebeuren"

„Met wie praatte hij dan?" drong Richard aan

„Nou, met een stuk of wat mensen, maar ze zeiden niets bijzonders En hij is na het stuk de toneelzaal ook niet uitgegaan. Alleen ging hij er opeens vlug vandoor, nadat hij op zijn horloge had gekeken; net alsof hij had gezien dat hij voor het een of ander te laat zou komen"

„Vertrok hij niet gelijk met zijn vrouw?"

„Nee, die was al weg gegaan met de kinderen. Eh — één ding vond Ik wel raar. Toen hij al buiten was zei hij dat hij zijn hoed in de zaal had laten liggen, en hij ging terug om hem te halen Maar hij liep niet meteen naar de schuur Inplaats daarvan ging hij de gang in tot bij de deur, waarvan Juha die eerste ochtend zei, dat ze er een man door naar binnen had zien gaan."

„Ja, ja," zei Julia gejaagd

„Toen hij voor die deur stond, draaide hij zich om en zag mij Hij kwam terug en zei „Dom van me, Ik ben verdwaald Mijn hoed ligt nog in de schuur." — „Bedoelt u onze schouwburg?" vroeg ik „Ja," zei hij, „maar wij noemen het altijd de oude schuur" Ik ging met hem mee, maar zijn hoed lag er niet En dat was logisch, want hij had hem in zijn hand Ik zag het opeens en we schoten allebei in de lach Hij zei: „Ben ik even verstrooid" en toen ging hij weer naar buiten." — „Zo verstrooid is hij anders niet," zei Richard

„Wat wilde hij dan, denk je?" vroeg Bert.

„Ik weet het niet, maar je houd je mond erover, denk erom"

„Ik zeg jullie dat hij die eerste ochtend ook die kamer binnenging," zei Julia „Daar hebben jullie me wel om uitgelachen, omdat hij in rook was opgegaan, zoals jullie zeiden maar..."

„Ja, ja," zei Richard ongeduldig „Beloof me nu allebei er met niemand over te praten We gaan ons vlug aankleden, zonder de anderen wakker te maken, en dan gaan we een kijkje nemen in die kamer Ik begin er nu aan te twijfelen of die wel zo leeg is."

„Blijf staan, Julia Kijk eens naar die vensterbank!"

„Ik ga vast naar beneden, lui. Halen jullie even een zakiantaara!"

, Wat is er?" — „Dat suffe getrommel van jou! Houd toch op!"
, Stel je niet aan. Hoor eens, hoe lekker diep het klinkt!"
„Ja," vond Julia, „heel diep, net alsof het hol is "
Bert en Richard slaakten tegelijk een kreet. „Het is hol!"
Het volgende moment stonden ze te rukken en te peuteren aan de bovenkant van de vensterbank, maar ze konden er geen beweging in krijgen „Tòch moet er een ruimte onder zitten," zei Bert. „Ik ga gereedschap zoeken om dat hout stuk te krijgen Mams zal het wel goed vinden '
„Nee, wacht even," vond Richard. „Ik vind dat we het eerst met mams moeten bespreken Het is trouwens tijd voor het ontbijt en we kunnen daarna weer hier komen. Als mams het goed vindt, hakken we de boel ge-

„Bedoel je dat — " Voordat Bert zijn vraag kon afmaken, trok Julia hem mee Richards kamer uit „Aankleden. Denken doen we later wel " In een ommezien — zò vlug, dat er van wassen en tandenpoetsen niet veel terecht kon zijn gekomen — stonden ze alle drie in het oude deel van het huis, aangekleed en wel Ronnie en Liz shepen nog als rozen na die drukke en late avond Het drietal ging de geheimzinnige kamer binnen Hij was even leeg als de vorige keer, maar nu waren ze vast van plan geen kiertje over te slaan bij hun onderzoek
Het was een vierkante kamer, tenminste, bijna vierkant, ongeveer zeven meter lang en breed De muren waren van ongepleisterde, kale, rode baksteen en het cement ertussen was nog in heel goede staat Het metselwerk moest ontzettend dik zijn, want het nogal kleine raam was gebouwd in een heel diepe nis en had een vensterbank van zeker een meter diepte
„Waar kijkt dat raam op uit?" vroeg Julia maar voordat ze erbij was had Richard haar bij haar arm gegrepen
„Blijf staan! Kijk eens goed naar die vensterbank!" De anderen keken er naar en Julia vroeg verwonderd „Nou?"
„Deze kamer," zei Richard, „is kennelijk in een hele tijd niet gebruikt, jarenlang waarschijnlijk Kijk maar eens naar de laag stof op de grond De voetafdrukken erin zullen wel van ons zijn, toen we hier de eerste dag gelopen hebben Maar kijk hier eens bij het raam — moddersporen! En het merkwaardigste is — geen stofje op de vensterbank!"
Even waren Bert en Julia sprakeloos Toen zei Bert „Tja . Dan moet hier iemand geweest zijn Misschien heeft hij op de vensterbank gezeten en met zijn broek het stof weggeveegd "
„O ja? Denk jij dat?" vroeg Richard. „Ik niet. Wie zou hier nu naar buiten willen kijken, terwijl er niets anders te zien is dan een klein stukje erf en een blinde muur? Nee, dat is het niet, maar ik weet ook nog niet wat het wèl is "
„Ssst," zei Bert, „de beroemde speurder moet denken Intussen gaan wij aan het werk, Juul Laat hem maar denken "
„Doe niet zo vervelend," bromde Richard. Peinzend ging hij op de vensterbank zitten en, zoals hij vaak deed, begon hij met een vuist en de vingers van zijn andere hand te roffelen Mams werd daar dikwijls dol van, maar deze keer — „Hé!" riep Bert

Intussen probeerde Ronnie het gat open te maken, maar het deksel zat muurvast....

woon open." Op het laatste moment bedacht Julia dat ze het raam open gezet had, omdat de kamer zo muf rook „Bert, doe jij het even dicht?" vroeg ze

„Doe het zelf maar, jij hebt het ook open gemaakt"

„Flauwerd," vond Julia, maar ze liep terug naar hat venster, en toen ze het raam sloot, viel het haar op, hoe gemakkelijk het dichtging, de scharnieren knarsten niet eens Ze keek aans

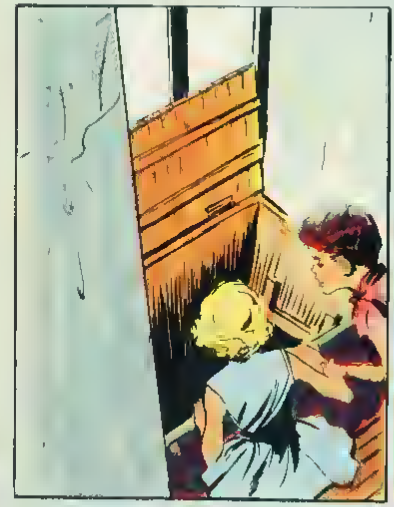

Ze riepen enkele malen in het gat naar Richard en Julia, maar er kwam geen antwoord

goed, en slaakte een gilletje van verbazing „Die scharnieren zijn pas geolied! Wie zou dat hebben gedaan?" Het maakte haar een beetje bang, en ze liep haastig de jongens achterna Aan het ontbijt vertelden ze mams over hun bevindingen „Zou er misschien een geheime gang zijn of zo? Mogen we het onderzoeken, mams?" Ze verzwegen angstvallig, dat ze meneer Stidson twee keer naar de geheimzinnige kamer hadden zien gaan „Misschien vinden we er wel een schat," opperde Bert vol spanning „Misschien, ja," zei tante, en natuurlijk werd hij ook door de anderen geplaagd Maar het voornaamste was, dat moeder haar toestemming gaf voor een nader onderzoek, onder voorwaarde, dat de kinderen eerst hun wekelijkse brief aan vader zouden schrijven

Bert was het eerst klaar met zijn brief en tegen de tijd dat de anderen ook in de geheimzinnige kamer aankwamen, troffen ze hem daar midden in een wilde krijgsdans. „Ik heb het in mijn eentje gevonden!" riep hij „Jullie met je speurwerk, laat die hamers en breekijzers maar liggen, want ik heb het trucje ontdekt Kijk maar eens even!"

Met het gezicht van een samenzweerder wenkte hij ze dichterbij „Let op Hier is geen bedrog in het spel, dames en heren, niets in mijn mouwen verborgen, ziet u wel? Ik tik slechts even op het houten deksel van de vensterbank en met één vinger licht ik het op De scharnieren zitten aan de achterkant en zijn goed geolied Eh eh " Hij zweeg, kreeg een vuurrood hoofd van het rukken en trekken, maar de vensterbank zat nog even dicht als tevoren De anderen barstten uit in luid geschater en maakten hem uit voor oplichter en opschepper en Bert stond dat hulen nader dan bet lichen

„Ik zeg je, dat ik hem een minuut geleden nog open had," bezwoer hij hun „Ik kwam hier binnen en trok zomaar aan het deksel en het gaf direct mee"

„Maak dat de kat wijs," zei Ronnie botweg

„Als dat zo is, waarom lukt het dan nu niet?" vroeg Liz

„Laten we het eens allemaal tegelijk proberen," steide Julia voor Dat deden ze, maar er was geen beweging in de vensterbank te krijgen

„Luister eens, Bert," vroeg Richard „Toen je hem daarstraks open had, zag je toen wat bijzonders?"

„Nee " ik zag alleen een groot, diep gat Ik had hem net open toen Ik jullie hoorde komen en daarom het Ik het deksel meteen weer los, om jullie een goochelkunstje voor te toveren Maar hij wás open en het moet dus weer kunnen "

„We blijven het proberen maar doe eerst dat raam eens open," zei Julia en ze voegde de daad bij het woord Terwijl ze weer van de vensterbank zakte greep ze het deksel beet en wilde alvast beginnen eraan te trekken Tot haar stomme verbazing gaf het gemakkelijk mee

„Nou wat zei ik?" vroeg Bert triomfantelijk „En het ging haast vanzelf," zei Julia verbijsterd

Richard stond al in het gat te turen „Jongens!" riep hij, „het is heel diep en er loopt een houten ladder omlaag waar we net bij kunnen als we ons erin laten zakken Ik ga vast Halen jullie een zaklantaarn"

„Doe Ik wel 'n Minuut!" Bert rende al weg „Niets zeggen, binnen!" schreeuwde Richard hem nog na

Het deksel van de vensterbank had een stevig ijzeren slot aan de binnenkant dat bijkbaar automatisch dichtklapte als het deksel dichtviel De korte ladder reikte tot bijna een meter onder de rand van de vensterbank. „Dat is een stevige en nog nieuwe ladder," merkte Julia op Ze waren helemaal opgewonden toen Richard zich in het gat liet zakken Even later liet hij het licht van de lantaarn om zich heen schijnen

„Een kleine ruimte!" riep hij „Maar er is niets in. Helemaal leeg "

„Zie je nergens een deur of zo?" vroeg Bert.

„Ik kan niets ontdekken Kom jij ook eens, Juul!"

„Ik kom ook!" riep Bert, en ook Ronnie en Liz verdrongen elkaar bij de vensterbank, terwijl Julia al naar beneden klom „Geen sprake van!" riep Richard terug „Jij wilt alles voor jezelf houden!" verweet Bert hem „Blijf daar dan maar ook!" Hij duwde Liz en Ronny achteruit en sloeg het deksel dicht „En als we er nu niet meer uit kunnen laten," veronderstelde Liz

„Verdiende loon Waarom moeten zij altijd eerst iets zien? Ik laat ze gewoon een poosje daar gevangen zitten en dan doe ik weer open Nee, Liz, blijf eraf!" Hij sprong op zijn zusje toe, die het deksel wilde openen en er ontstond een kleine worstelng Intussen probeerde Ronnie het gat open te maken, maar het deksel zat muurvast „Nu heb je je zin!" riep hij tegen Bert „Ze zitten in de val " Onmiddellijk staakte Bert zijn ruzie met Elizabeth en hij begon uit alle macht aan hat deksel te trekken, maar ook hij kreeg bet niet omhoog Ze bonkten en rukten aan het deksel tot zij bijna wanhopig waren Ronnie maakte alles nog erger door op te merken „Ik hoop dat ze nog niet gestikt zijn tegen de tijd dat we dat ding weer open hebben"

De tranen stonden in zijn ogen toen Bert zei „Geef me de bijl Ik ga een gat in het hout hakken, dan krijgen ze tenminste lucht"

„Nee, wacht eens," riep Liz „Er schiet me opeens iets te binnen Ik heb eens in een boek gelezen over twee jongens die in een kamer gevangen zaten en je kon de deur ervan niet openkrijgen als een andere deur met dicht zat"

„Ja, maar de deur van deze kamer is al die tijd open geweest," zei Ronnie — „Dat weet ik, maar 't raam niet," herinnerde Liz hem Tegelijk klom ze op de vensterbank en sloot het raam „Probeer het nu nog eens!"

De jongens deden hun best, maar er gebeurde niets „Dat helpt geen zier," zei Bert „Doe maar weer open dat raam" Dat deed Elizabeth en terwijl ze het deed hoorde ze 'n zachte klik Zonder een woord sprong ze van de vensterbank, greep hat deksel weer vast en — met het grootste gemak kon ze het optillen „Zie je wel," zei Elizabeth, „het heeft iets met het raam te maken" Ze riepen in het gat naar Richard en Julia maar er kwam geen antwoord

Wat zou er met die twee gebeurd zijn? Richard had geen deur in de kleine ruimte ontdekt! Volgende week kunnen jullie er meer over lezen

TOM POES EN DE NACHTMERRIE

HET WEER IN ROMMELDAM WAS TEGEN DE AVOND PLOTSELING OMGESLAGEN. ER KWAMEN DONKERE WOLKEN OPZETTEN EN DE WIND WAKKERDE STEEDS MEER AAN. HEER BOMMEL WAS BEZIG, MET BEHULP VAN TOM POES DE LUIKEN TE SLUITEN, WANT JOOST WAS MET VAKANTIE.

OPEENS BEMERKTE TOM POES EEN AANTAL RUITERS, DIE MET FLADDERENDE MANTELS IN DE VALLENDE DUISTERNIS VOORTJOEGEN...

WIE ZIJN DAT, HEER OLLIE?

O, EH, DIE VOORSTE, DIE ZO HOOG TE PAARD ZIT, IS DE MARKIES... DIE ANDEREN ZIJN GASTEN.

MAAR MIJ HEEFT HIJ NIET UITGENODIGD VOOR ZIJN RIJTOER. ENFIN... HET WORDT LEKKER SLECHT WEER!

EN HET ZIET ER NAAR UIT, DAT ZIJ NIET VOOR DE BUI BINNEN ZULLEN ZIJN. MAAR WIJ ZITTEN DADELIJK BIJ DE GEZELLIGE HAARD. DAT IS VEEL PRETTIGER VIND JE NIET?

HM. DE WIND KRIJGT LANGZAMERHAND DE KRACHT VAN EEN STORM, HEER OLLIE!

JE HEBT GELIJK, JONGE VRIEND. HET WAAIT VEEL TE HARD VOOR EEN RIJTOER EN DE LUCHT WORDT ZWART. MAAR HIER BINNEN IS HET GELUKKIG LICHT EN VROLIJK.
ALS DE LICHTMAST VAN BOMMELSTEIN HET TENMINSTE HOUDT!
DAAR HEB JE HET AL! ZEG TOCH NIET ZULKE DINGEN, TOM POES! DAT IS HET ONHEIL VERZOEKEN!
U KUNT MIJ TOCH NIET DE SCHULD GEVEN VAN DIE WIND, HEER OLLIE! KOM, IK ZAL EEN KAARS GAAN ZOEKEN.
BEN JE DAAR EINDELIJK? JE DENKT TOCH NIET DAT IK HET PLEZIERIG VIND IN HET DONKER, TOM POES? IK BEDOEL... IK EH... HAD MIJN TENEN WEL KUNNEN STOTEN!
WAT EEN ONGEMAK, DAT JOOST ER NU NIET IS. ZOU JE NIET LIEVER HIER BLIJVEN VANNACHT, JONGE VRIEND? NIET DAT IK BANG BEN... MAAR IK ZOU JE NIET GRAAG DOOR DIT HONDEWEER STUREN, ALS JE BEGRIJPT WAT IK BEDOEL.
EN ZO BLEEF TOM POES DIE NACHT OP BOMMELSTEIN. EERST ATEN ZE KOUDE PAP EN PRAATTEN WAT BIJ HET VUUR. MAAR DE STORM HUILDE ZO AKELIG IN DE SCHOUW, DAT ZIJ ER TELKENS NAAR MOESTEN LUISTEREN...
WE MOESTEN MAAR NAAR BED GAAN, HEER OLLIE. HET IS AL LAAT...
MAAR ER ZOU VAN SLAPEN NIET VEEL KOMEN. DE STORMWIND RUKTE AAN DE BLINDEN, KLEPPERDE MET DE DAKPANNEN EN DREEF NOG MEER ZWARTE WOLKEN BOVEN HET SLOT OP, EEN HOOP.

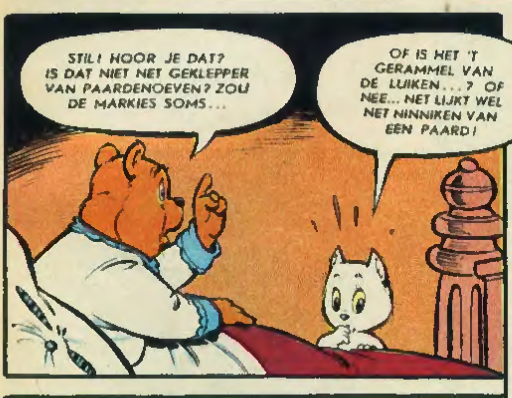

TOEN DE MAAN EVEN DOOR DE WOLKEN BRAK, WERD ER EEN RUITER ZICHTBAAR, DIE IN GALOP HET SLOT BOMMELSTEIN NADERDE... MAAR NET WAS DE MARKIES NIET, DIE WAS AL LANG THUIS.

DE KAKELENDE LACH VAN DE VREEMDELING DRONG DOOR TOT NEER OLLIE'S SLAAPKAMER. EVEN LATER WERD ER LUID OP DE POORT GEBONSD...

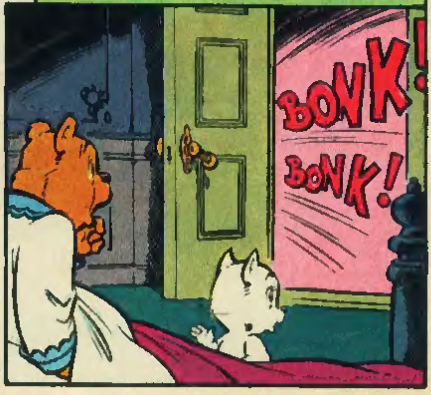

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85. Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. België: De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Canisaumontstraat 24, Berchem Antwerpen Telefoon 396164. P.C.R. 86491. - Prijs 8 fr. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. ©1961 Walt Disney Productions.

©1961 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.